

MUSÍTE SE ZNOVUZRODIT

Kázáno v Jeffersonville

31. prosince 1961

MUSÍTE SE ZNOVUZRODIT

31. 12. 1961, Jeffersonville USA

Bratr Neville a já jsme mluvili o tom, co budeme činit. Snažil jsem se ho přimět k tomu, aby kázal dnes ráno a mně přenechal večer. Ale výsledek je, že budu mluvit ráno i večer. On umí dobře přemluvit. Dohodli jsme se, že dnes všichni zůstaneme v jedné místnosti, jelikož nás není příliš mnoho. Než začnu, rád bych něco oznámil.

Jsou mezi námi lidé, kteří se přistěhovali z New Yorku, aby bydleli zde. Předtím jsem se s těmi lidmi nikdy nesetkal. Vyprávěl mi o tom bratr Neville. Slyšel jsem, že jejich obytný vůz se vznítíl a shořel. Šel jsem se na ně podívat. Jsou to slušní, laskaví křesťané, asi tak chudí lidé, jako jsme my všichni. Bratr Wood a ještě jiní bratři uvažovali o tom, zda bychom se neměli složit a koupit jim jiný obytný vůz. Ti lidé byli tak laskaví a řekli nám, že neměli dostatek peněz, aby mohli dále platit pojištění, ale zástupce pojišťovny pojistku zaplatil. V pondělí nebo v úterý se ukáže, jestli pojišťovna ten obytný vůz uhradí. Chtěli bychom sdílet jejich neštěstí a učinit vše, abychom jim pomohli, aby věděli, že my, jako bratři a sestry v Kristu Ježíši spolu cítíme.

Myslím, že by měl v tomto způsobu s nimi cítit každý a jim právě teď pomoci. Je to poněkud neobvyklé, neboť myslím, že jsem ve svém životě ještě žádnou sbírku nedělal. Poprosím bratra Neville, aby to udělal. Tím jsem to uvalil na něho, že ano? Nu, dobře. Jsem jist, že bude oceněno, čímkoli můžete do sbírky přispět. (Bratr Neville se modlí a vybírá oběť).

Myslel jsem, že zatímco bude toto probíhat, že využiji příležitost k tomu, abych z několika textů a poznámek, které jsem si udělal, něco vybral a dnes ráno o tom promluvil. Myslím, že to činí všichni kazatelé.

Jak se jmenují ti sourozenci? Elliot. Jsou bratr a sestra a jejich syn dnes ráno zde? Když ano, mohli byste prosím povstat? Chtěli byste těm lidem něco říci? (Bratr Elliot vyjadřuje svoji vděčnost.) Bůh ti žehnej, bratře Eliote. To je velmi pěkné. Bůh buď s tebou, se sestrou Elliotovou a s vaším synem.

Oni přicházejí z New Yorku. Vůbec jsem nevěděl, že jsou zde. Říkali, že tu byli již dříve k interview nebo že jsem se již za ně modlil. Zjistil jsem, že jsou to milí křesťané a velmi slušní lidé. Bydleli v New Yorku v údolí řeky Hudson. Snad uvěřili skrze zvukovou pásku poselství, prodali všechno a přistěhovali se sem, předali svůj život a čas Kristu. Tímto bychom chtěli vyjádřit, bratře a sestro Elliotovi, že i my jsme spolupoutníci. Jsme poutníci a cizinci v tomto světě. Hledáme města, jehož stavitelem je Bůh. V tomto neštěstí, které vás potkalo, když ďábel způsobil ten oheň a chtěl vás zastrašit, stojíme stoprocentně při vás se vším,

co budeme moci učinit, abychom vám pomohli a abyste měli opět základ pod nohama. Vzchopte se ve jménu Pána Ježíše Krista a jděte vpřed. Nebuďte sklíčení. Protivenství spravedlivých jsou mnohá, ale Bůh je vysvobozuje ze všech. Vidíme, že se tyto věci stávají, ale víme, že hledíme na svého Zachránce a v Něm jsme více než přemožitelé.“

Dnes je vyplněný den. Dopoledne budu učit jako v nedělní škole a dnes večer v 19.30 hod. dá-li Bůh, přinesu novoroční poselství. Minulou neděli jsem přinesl vánoční poselství. I bratr Neville přinese novoroční poselství. Vidíme bratr Strickera, Collinse a jiné kazatele. Je tu bratr Palmer z Georgie. I jiní přišli. Jsou to kazatelé, o nichž večer uslyšíte.

Včera večer jsem volal bratru Neville a něco se mého srdce dotklo. Je Nový rok a zároveň první neděle. Proč bychom se dnes večer, kdy jiní oslavují, nemohli sejít a o půlnoci mít Večeři Páně? Hled'te, my sloužíme Pánu. Bratr Neville je s tím srozuměn a míní, že by to bylo velmi vhodné. Bude-li Pán chtít, budu dnes večer o 24.00 hod. podávat Večeři. Nezačneme Nový rok křikem a slavnostmi, to ať dělají ostatní, chtějí-li. Necháme to probíhat svatě a upřímně a budeme se blížit Novému roku tím, že předáme Kristu v upřímnosti naše všechno. To ať je naše předsevzetí. Ne, abychom jen otevřeli novou stránku, abychom příští den listovali zase zpět. Chceme svůj život předat Jemu a dnes večer o půlnoci slavit Večeři.

Myslím, pokud s pamatuji, že je to poprvé od doby, co jsem kazatelem, že to takto provádíme. Vzpomínáš si na to, bratře Neville? Je to pro nás něco nového. Také případně Nový rok zřídka kdy jako tento. Ta myšlenka mi přišla a myslím, že to bude něco neobvyklého.

Mám za to, že toto je na delší čas naposledy, co k vám mluvím. Vejití do Nového roku je vejití na misijní pole, do služby Pána. Příští týden nebo následující odjedu do Phoenixu. Budu mít asi 15-16 shromáždění po sobě a projdu Sunny Slopes, Scotsdalle a všechna ta údolí. na konci všech těch shromáždění se bude konat pětidenní konference Křesťanských obchodníků. Oni to tak stanovili, abych mohl mluvit ke všem denominacím. Možná, že navštívím svého dobrého přítele bratra Moore a některé jiné. Průsmyky budou zasněžené, musím proto odjet včas.

Doufám, že je zde dnes ráno bratr Roy Borders. Obvykle určuje průběh shromáždění. Během vánočních svátků obvykle dělám seznam, kam v příštím roce půjdu. Letos se necítím být k tomu veden. Cítím se být veden začít s prvním shromážděním a uvidím, kam mě On pak povede a potom zase dále do příštího shromáždění. Chtěl bych jít, jak On mě povede.

Vyhlížím po tom, že v tomto roce se bude něco dít. Nedávno jsem měl mnoho vidění. Jednou ráno jsem měl opět neobvyklé vidění a všechna se vztahují na to

velké cosi, co se má stát. Nadále důvěřuji Jemu. Některým nerozumím; viděním nerozumíme. Jsou znázorněna symbolicky, někdy je plně nepochopíme, ale víme, že přesto jsou pravdivá. Splní se. Zapisuji si je.

Zatímco se tohoto večera blížíme ke Slovu, nebudeme s ničím pospíchat. Máte před sebou celý den a i večer a zítřek. Uděláme si čas a nebudeme s těmito věcmi pospíchat. Víím ovšem, že lidé jsou unavení a malátní a chtěli by jít domů. Myslí na oběd. Jejich muži na to čekají. To je v pořádku. Vycházejte tiše. Kdo chce zůstat, zůstaň. Zítra nemusíte jít do práce, proto si bereme čas. To je důvod, proč jsem zamýšlel, místo abych kázal 3-4 hodiny, raději učit 8-10 hodin.

Všichni sourozenci z Georgie a Alabamy mi udělali velkou radost. Pravděpodobně jsem byl kanceláři. Všichni, kromě Billyho odešli. Bratr West a ostatní jsou milí a příjemní přátelé. Teď je nevidím. Ale mám za to, že zde jsou. Telefonoval a ptal se, bude-li mít bratr Branham nedělní školu. V Louisville bylo oznámeno ve zprávách, že vjezdy a výjezdy pro mrazy a náledí jsou uzavřeny.

Billy odpověděl, že je to možné. Bratr Neville nebo on budou konat bohoslužbu. Vyjádřil se: „Dobrá, je-li ta možnost, tak přijedeme.“ Přijeli až z Alabamy, po zledovatělých silnicích. Nejsem hoden, abych měl takové přátele, jako jsou tito. To je pravda. Nejsem hoden, mít takové přátele. na tom něco je. Proto také nerad oznamuji shromáždění, neboť to jsou lidé, kteří věří poselství a přicházejí zdaleka, neboť mne milují.

Vždycky jsem chtěl být milován. Když jsem byl malým chlapcem, nikdo mě nemiloval. Nikdo mě nepotřeboval. Zde v Indianě jsem byl pro děti pojídací kukuřice, protože jsem se narodil v Kentucky. V rodině všichni kouřili a pili, kromě mne. Byl jsem vyloučený v rodině, vyloučený ve škole, vyloučený v práci, kamkoli jsem šel. Až jsem konečně našel někoho, kdo mě opravdu miloval – Ježíše. ON řekl: „JÁ ti dám otce, matky, bratry, sestry a přátele.“

Jak je to zvláštní, že On mohl skrze Své velké moudré proroky působit všechny ty věci. Zdá se, jakoby s touto láskou šlo zvláštní citění nebo spíše reakce.

Nuže, On mě povolal za Svého služebníka, proto musím – hledím-li na lidi a vidím-li, že se vloudil hřích, vynaložit vše, abych proti tomu vystoupil se vším, co je ve mně. Podle mého mínění připadá lidem zatěžko vidět věci tak jako já. Ale pravá láska tak jedná. Vidíte, pravá láska.

Když si váš chlapeček nebo holčička hraje na ulici, kde jezdí auta a vy víte, že dříve nebo později by mohli být zraněni, kdyby řekli: „Proč, tatínku, chtěl bych si hrát tady venku,“ řekli byste jim: „Tak dobře, synku, jen jdi, hraj si na ulici!“? To by nebyl dobrý otec. I kdybyste toho caparta museli odvléci, napomenout, seřezat

nebo přivázat. Nedovolili byste mu jít na ulici, aby ho nic nezabilo. Je to tak? Tak to musíte dělat i s evangeliem. Musí to vámi zatřást a musíte udělat všechno, aby lidem bylo pomoheno. Doufám, že tomu rozumíte. Důvěřuji, že jednoho dne, až bude po všem a záclona z našich tváří bude odsunuta, budeme všemu rozumět.

Bratře Way, to je pěkná Bible, kterou jste mi darovali k vánocům. To bude dobré, protože si do ní budu moci dělat poznámky místo do zvláštní knížky. Když k tomu přijdu, otipuji to. Nechci psát rukou, neboť nepřečtu vlastní písmo, jak by to potom mohl přečíst někdo jiný? Řekl jsem, že mám svůj vlastní těsnopis a sám pak musím studovat, abych přišel na to, co jsem napsal. Ale jednoho dne bych chtěl otipovat. Je to Bible s volnými listy, které se dají jednoduše vyjmout. Dnes ráno mám dvě místa, která bych rád přečetl. Mám tedy možnost zařadit vedle sebe text z 1. Mojžíšovy a ze Zjevení a prostě předčítat. V dodatku jsou připojeny ještě volné listy, na ty si mohu dělat poznámky z citátů a míst pro poselství. Je to podivuhodné. Doufám, že tím mohu být nápomocen k získání duší pro Krista.

Bůh vám žehnej. Ještě jednou bych rád poděkoval za všechny vánoční dárky, které jste mi dali. Sbor mi dal nový oblek. Ó, jak si toho vážím. K vánocům jsem dostal dva obleky. Jeden mi dal bratr Palmer z malého sboru v Maconu, a sbor mi dal jeden oblek. Je tolik drobností a vánočních dárků peněžitých.

Berní úřad mi řekl, že mohu přijmout všechny dary, které jsou označeny jako vánoční dárky nebo dárky k narozeninám, jinak je musím dát na dílo. Ale to je v pořádku. Ještě jednou vám všem děkuji jménem mé manželky a dětí. Všichni vám vyjadřujeme svoji vděčnost. Jste tak laskaví.

Přáli bychom si, abychom mohli rovněž každému z vás dát dárek, ale to nejde. To neudělám. Přál bych si, abych to mohl udělat, ale nemohu. Jsem jist, že tomu rozumíte. Vím, jak cítí můj milovaný bratr, který sedí tady. Cítíme prostě, že nám lidé tímto způsobem projevují lásku. Vážíme si jich.

Nyní bychom sklonili hlavy k modlitbě a připravili se pro poselství tohoto jitra. Přicházíme teď do přítomnosti živého Boha střízliví a se svatou bází před Ním. Přicházíme ve jménu Pána Ježíše. Víme, že ne-můžeme přijít a odvolávat se u našeho nebeského Otce na Williama Branhama anebo Ormana Neville či kohokoli jiného. Rychle bychom byli odmítnuti. Ale my máme jistotu, že On řekl: „Budete-li o něco prosit Otce Mého ve jménu Mém, dostane se vám toho.“

Nemyslím, že bych od Něho mohl něco dostat, kdybych přišel ve svém jménu, ale vím, že vyhoví mé prosbě, použiji-li jméno Jeho Syna, neboť skládám svoji důvěru v Něho. V Něm žijeme, pohybujeme se a trváme. Jsme Bohu tohoto jitra vděční za všechno, co On pro nás znamená. V tom je celý náš život a bytí.

Děkuji Ti, Pane, za tento malý sbor, za jeho pastora, za předsednictvo, diakony a údy. Jsem vděčný, že Duch svatý nad nimi bdí. Necht' ten veliký Duch svatý je vždycky řídí a vede po cestách, po nichž mají chodit. Ve Starém i Novém zákoně čteme, když svatí byli postiženi nemocí, že se sešel celý sbor a volal k Bohu jednomyslným srdcem a jejich prosba byla vyslyšena. Všechny údy Těla Ježíše Krista se postili a modlili, Bůh slyšel a odpověděl na jejich modlitby.

Ó Otče, necht' je tento sbor svazkem lásky a Duchem svatým tak mezi sebou spojen, aby byli jako oni, aby v nastávajícím roce nebylo třenic. Necht' je taková Boží láska a necht' každý chodí po cestách Kristových, aby mnohý unavený poutník na cestě přišel a byl zachráněn. Kéž by bylo možno říci, že přítomnost Boží se s vámi setkává s milým vítáním, jakmile vstoupíte dveřmi do této budovy. Odejmi nemoc z našeho středu, Pane.

Jsmo vděční za hladová srdce slyšet Tvé Slovo. Pokračuj ve vkládání tohoto hladu po Tobě, Pane, do našich srdcí, jak řekl David: „Jako jelen řve po čerstvé vodě, tak žízni duše má, ó Bože, po Tobě.“ Myslíme na malého jelena, zraněného a divokými psy potrhaného, jenž krvácí a jehož život skončí, nenalezne-li vodu. Jakmile najde vodu, obnoví se jeho život. Kéž jsme žizniví, Pane, tak abychom prožili Krista, jinak nemůžeme existovat. Musíme mít Krista, abychom se stali církví, jakou bychom chtěli být. Budeme-li žít jak chceme, zemřeme. Musíme mít Krista.

Otvíráme dnes ráno Tvé Slovo, abychom našli útěchu a schůdnou cestu, která nás přivede blíž k Tobě. Prosím o to, Otče, aby nám Duch svatý otevřel Slovo. Pane, modlíme se jako Tvoji služebníci, abychom byli lépe vyzbrojeni setkat se s Novým rokem. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Vzhledem k tomu, že je Nový rok, zamýšlel jsem nechat novoroční poselství na dnešní večer a teď jen vejít do Písma jako v nedělní školní lekci. Budu mluvit o jednom tématu z těch nejdůležitějších v Bibli. Je to učení, které Pán kázal jako první. Je to učení, které kázal Ježíš a mám za to, že bude dobré uvažovat o něm na počátku Nového roku.

Je vám chladno? Tedy zvedněte ruku. Myslím, že jsem to pocítil i já zde. Prosím svého bratra, aby nařídil topení na vyšší teplotu, neboť to cítím i zde a vím, že to pocítíte zvláště i vy tam s dětmi.

Otevřeme si dnes ráno k Ef. 4, 11 a potom Jan 3, 1-12. V Ef. 4, od 11. verše stojí: *A On dal některé apoštoly, některé pak proroky, jiné evangelisty, jiné pastýře a učitele pro spořádání svatých k dílu služebnosti, pro vzdělání Těla Kristova, až bychom se sběhli všichni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova, abychom nebyli více dětmi, zmítající se a točící každým větrem učení, v neustavičnosti lidské, v chytrosti*

k oklamávání lstivému; ale pravdu mluvíce v lásce, rostíme v toho všelijak, kterýž jest hlava, v Krista, ze kteréhož všecko tělo příslušně spojené a svázané po všech kloubích přísluhování, podle vnitřní moci v míru jednoho každého ouda, zrůst, jakž na tělo přísluší, béře, ke vzdělání svému v lásce.

Přečetl jsem to, abyste se do toho doma zahlubovali dále. Teď přečtu text z Jana 3 velmi známé místo Písma.

Byl pak člověk z farizeů, jménem Nikodém, kníže židovské, člen židovské velerady; ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl Jemu: Mistře, víme, že jsi od Boha přišel Mistr; nebo žádný nemůže těch znamení činit, kteráž Ty činíš, leč by Bůh byl s ním.

Odpověděl mu Ježíš a řekl mu: Amen, amen, pravím tobě: nenarodí-li se kdo znovu, nemůže viděti království Božího.

Řekl Jemu Nikodém: kterak můž člověk naroditi se starý jsa? Zdali může po druhé v život matky vejít a naroditi se?

Odpověděl Ježíš: Amen, amen, pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vjíti do království Božího. což se narodilo z těla, tělo jest a což se narodilo z Ducha, Duch jest. Nediviž se, že jsem řekl tobě: Musíte se znovuzrodit. Vítr kam chce věje, a hlas jeho slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak jest každý, kdo se z Ducha narodil.

Odpověděl Nikodém a řekl Jemu: Kterak mohou tyto věci býti? Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Ty jsi mistr v Izraeli a toho neznáš? Amen, amen, pravím tobě, že což víme, mluvíme a což jsme viděli svědčíme, ale svědectví našeho nepřijímáte. Pakli zemské věci mluvil jsem vám, a nevěříte, kterak budu-li vám praviti nebeské uvěříte?

Bůh žehnej Svému Slovu. Dnes ráno bych rád vzal první učení Ježíšovo. Jeho první učení bylo: **Musíte se znovuzrodit!** Chtěl bych to vyložit jako nedělní školní lekci a ne kázat, abych dnes večer nebyl ochraptělý.

Pocítil jsem v srdci, že to lidem připadá záhadné. Slyšíme o tom velmi mnoho a myslím jsem si, že by bylo dobré, kdybychom toto téma dnes ráno prozkoumali, abychom o tom měli jasno. Začátek je: **Musíte se znovuzrodit** a jde to hluboko.

Zjišťujeme, že lidé na to mají tolik různých názorů. Skoro všechny církve říkají: „Musíte být znovuzrozeni“. Ale každá z nich k tomu má jiný výklad, co to znamená být znovuzrozen. Jdu-li k metodistům, říkají: „Věříme, že musíme být znovuzrozeni.“ Ale jak si to vykládají? Jdu-li do baptistické církve, říkají: „Věříme, že musíme být znovuzrozeni.“ Ale jak si to vykládáte? Mohl bych jít do každé církve, jichž je přes 900 různých denominací a církví a dostal bych přes

900 různých výkladů. Protože je tolik různých výkladů, ale jen jedno biblické učení, musí být někde k nalezení pravda.

Nuže, pamatujte na to, že není řečeno: „Měli byste se znovuzrodit,” ale „**musíte!**” My anglicky mluvící lidé chápeme, co znamená slovo „muset”. Je to absolutní požadavek: musíte to učinit. Vidíte, je to „**mus**”, ne „měli byste” nebo „bylo by lépe, kdybyste to měli,” nýbrž: „**Musíte se znovuzrodit!**” Ó, kdybychom toto slovo dnes ráno mohli vzít a rozebrat je, abychom viděli, co znamená. Jak se to zdá úplně nemožné.

Je-li to ale tak důležité a veliké, že je totálně nemožné vejít do království Božího, ba ani je jen vidět, nejsme-li znovuzrozeni; a když existuje tolik různých výkladů o slovu znovuzrození, pak musíme celým srdcem zkoumat, abychom pochopili, co znamená.

Není zde nikdo, kdo by chtěl do trápení. Nejedete přece stovky mil po zledovatělých silnicích, nevydáváte vaše peníze na cestu a přišli sem do sboru jen proto, abyste lidem řekli „dobrý den” a slyšeli pastora, mě nebo jiného kazatele mluvit o Slovu. To byste měli, kdekoli jste: pastory a kazatele, tak jako jsme my, služebníky Kristovy. Ale je něco, co vás táhne sem, na toto zvláštní místo. Je naší povinností jako kazatele se starat o to, aby toto stádo byla paseno a správně vyživováno, neboť všemohoucí Bůh bude od nás požadovat vaši krev. V den soudu budeme muset za vás vydat počet.

Vidíme tuto neobyčejnou odpovědnost, která nám byla uložena. Bůh nám dal lidi, kteří nás milují a přicházejí, aby nás slyšeli. Proto bychom měli věnovat čas tomu, bdít nad vašimi dušemi. Jakmile vidíme, že se vyskytne i sebemenší věc, která je nesprávná, je naší povinností jít k té osobě, neboť jsme pastýři, kteří bdí nad ovce. a když vidím, že ovce žerou plevel, po němž by zemřeli, pak je musím od toho plevele odehnat a plevel vytrhat, aby na něj nepřišly, neboť by to ovce zabilo.

Na západě je plevel, který je pro zvířata škodlivý. Nevím, zda jste o tom již slyšeli. Jestliže to sežere kůň, nemůžete s ním již nic udělat. Je vyřazen. Nemůžete na něj dát sedlo a nic si s ním nepočnete. Dobytek od něho musíte vzdálit. Necháte-li koně sežrat něco takového, co vyvolá takový stav, takové křeče, pak jste velmi špatným kovbojem. Dokazuje to vaši lhostejnost.

Opravdový pastor, skutečný služebník Kristův by byl špatným příkladem Kristovým, kdyby přihlížel, že ovce něco jedí a jsou odháněny a odloučeny do Boha a porušují Jeho Slovo a Jeho přikázání. To byste neměli dělat. Na to byste měli velmi dbát.

Toto velké Ježíšovo učení, které nacházíme v Bibli: „Musíte se znovuzrodit!“ Je o tom tolik verzí, jak jsem již řekl, že jsem si usmyslil toto téma probrat dnes ráno tak jasně, jak to jen znám a vyložit vám to tak kvůli těm, kteří se mě na to ptali, co to znamená a jak se mohou stát pravými a opravdovými křesťany. Nebudu to kázat, ale učit, aby lidé to poselství pochopili.

Zatímco toto říkám, vím, že je to zaznamenáváno na zvukový pásek, rád bych řekl kazatelům, kteří tento zvukový pásek obdrží toto: tak, jak já to věřím a učím, se to bude možná lišit od toho, co učí váš sbor, ale myslím, že to mohu dostatečně dokázat Písmem, že budete Duchem zrozeni a potom vekřtěni Duchem do Těla Ježíše Krista.

Mnozí z nich učí, že je znovuzrození to, když se lidé přidají a předstoupí před sbor a jsou jím uznáni nebo když hříšník přijme Krista jako osobního Spasitele. Jiní věří, že znovuzrození se děje vodním křtem. Mají za to, že jste z vody zrozeni, když jste pokřtěni ve vodě. Existuje o tom tolik verzí.

Jiní mají za to, když odřikávají vyznání víry nebo uvěří učení nějaké církve a řeknou: „Věřím ve svatou církev, věřím, že Bůh je Spasitel lidí, od tohoto dne jsem členem tohoto sboru nebo církve a společenství křesťanů,” tak to je znovuzrození. Ačkoli vyznání víry, která odřikávají, nemohou být ani kritizována, někteří z nich jsou čistí a svatí, jiní věří opravdu podle Písma, ale tak Písmo není užito správným způsobem.

I když je Písma užito, myslím, že znovuzrození obsahuje více. Docela jedno, jak dobře to myslíte, věřím, že znovuzrození přesahuje daleko vaše dobré zásady a myšlenky. Toto neříkám z náboženského posměchu a nechtěl bych žádnou organizaci nebo církev špinit, ale mnohé mi připomíná jednoho Žida. Je to snad vtip. Nemyslím, že by se na pódiu měly vyprávět vtipy. Ale abychom ukázali tento bod, vzpomínám si na něco, co se jako vtip poslouchá. Chci tím ukázat, co mám na mysli.

Katolický kněz navštívil jednoho muže, který právě přistoupil ke katolickému kostelu. Měl pečenou pečenou kýtu a řekl: „Otče, je mi to líto, neboť si uvědomuji, že je pátek. Ale myslím, že podle velkého učení kostela, jako jsi ty mě Žida, pokropil svěcenou vodou a učinil ze mne katolíka, tak stejnou vodou můžeš pokropit tuto kýtu a udělat z ní rybu.”

Nuže, jen tak to říci, neznamená, že z toho bude ryba. Zůstává to stále kýtou, jakkoli svatá by ta voda mohla být. Nezáleží na tom, jak správně se domníváte být, když odřikáváte ustanovení nebo přistoupíte k církvi, jste pořád ještě stejní jako předtím, ledaže jste skutečně Duchem Božím znovuzrozeni. Nic vás nezmění, ani vaše ustanovení víry, ani příslušnost k nějaké církvi, ani změna vašich ideí, vašich dobrých zásad, jakkoli dobré by i byly. Tím ještě není nic v pořádku. Musí se něco

stát. Znovuzrození je prožití; něco, co se stane. Nejsou to ty ostatní věci, které způsobí znovuzrození. Různé církve říkají: „Přijměte toto nebo věřte tomuto a je to v pořádku.” Ale tak to není.

Důvod, proč se musíte znovuzrodit je, jak říká Bible: „*Ve vině jsem se narodil a v hříchu počala mě matka má.*” To nám ukazuje, že naše přirozenost je hříšná od počátku. Nic dobrého v nás není. Nemůžeme si činit nárok na základě našeho vědění, naší upřímnosti nebo jak jsme velcí nebo malí nebo cokoli, od počátku jsme zcela převrácení a není nic, co bychom proti tomu mohli dělat. Nemůžete nic dělat. Ježíš řekl: „*Nikdo nemůže přidat ke své postavě ani loket.*” Můžete do sebe přijmout všechny ty myšlenky, snít o tom, číst o tom, studovat to, zahloubat se do toho a přece si ani dost málo nemůžete pomoci. Všechno to dopadne naplano. Jsem tak rád, že je to tak, neboť kdyby záleželo na vědění, pak by to bylo jen pro ty moudré. Kde bychom byli my neškolení lidé? Neměli bychom žádnou šanci.

Bůh to tak neurčil od počátku. Církve to vždycky dělají komplikované. Bůh to dělá jednoduše. Je to podáváno tak, že to mohou vidět a přijmout všichni. Je to pro všechny, kdo to chtějí. Člověk nemůže člověka zachránit. Docela jedno, jak je někdo moudrý, jak zastává úřad, – ať je pastorem, knězem, biskupem, kardinálem, on nemůže udělat nic, aby zachránil život nějakého hříšníka, neboť je sám hříšník, narozený v hříchu a tak přišel na tento svět, narozený jako lhář. Každé slovo, které říká je lež, je-li v protikladu ke Slovu a plánu Božimu.

Bůh pojal plán na záchranu lidstva. Lidé tomuto záměru nemohou nic přidat. Je to plán Boží. Tento plán budeme dnes ráno zevrubně pozorovat. Co je plán Boží? ON řekl: „*Nyní tedy zůstává při tom: Bůh je pravdomluvný, ačkoli každý člověk je lhář.*”

Neodvážili bychom se změnit jednu větu a udělat z toho něco jiného. Docela jedno, jak dobře se čtou naše rituály, musíme je zapomenout. Toto je Boží Slovo. Jinak se to nemůže stát. Bůh má plán, který udělal.

Pamatujte na to, jako první musíte být znovuzrozeni, jinak tomu nebudete rozumět. Dvakrát On řekl: „**Ledaže se někdo znovuzrodí, jinak nemůže vidět království Boží.**” To On zvlášť zdůraznil. Když je řečeno: „*Vpravdě, vpravdě!*”, pak je to zvlášť ukázáno, jako by to bylo psáno velkými písmeny. „*Vpravdě, vpravdě pravím vám!*” Toto slovo je na různých místech přeloženo jako „absolutně, absolutně pravím vám!” Kdo to řekl? Kardinál? Kněz, pastor, evangelista nebo papež? Bůh sám! Neexistuje omluva. Nemůže to být žádným způsobem jinak, úplně jedno, jak velký někdo je, jaké má jméno, jak je proslulý, on nemůže vůbec rozumět království Božimu, dokud není znovuzrozen. Je to velké téma.

„Vpravdě, vpravdě pravím vám!“ Dávejte pozor! Jděte k řeckému překladu a zjistíte, že nevidíte jen očima, ale že vidíte srdcem. Království Boží nemůžete vidět zrakem, neboť je to duchovní království. Jinými slovy: království Božímu nebudete nikdy s to rozumět, dokud nebudete znovuzrozeni. Jinak to zůstane nezjeveným tajemstvím. Když jste znovuzrozeni, stane se plán Boží pro vás realitou.

Chce-li stavební podnikatel stavět nějakou budovu, musí alespoň umět číst nakreslený plán. Nemá to přece smysl, aby začal stavět, když nerozumí plánům. Porozuměl-li nákresu, bude vědět, jak má být stavba stavěna. Tak je to. Tak je to i s budováním království Božího. Musíte nákresu rozumět, ale nemůžete mu rozumět, dokud nejste znovuzrozeni. Jste-li však znovuzrozeni a přesto ten plán zapíráte, co se stane potom?

Potkal jsem nedávno mladou dívku, s jejíž matkou jsem chodil, když jsme byli mladí. Byla to milá, hezká dívka. Teď se jmenuje Huffová, před sňatkem Leeová. Tehdy jsem byl pastorem v milltownském sboru baptistů a oni patřili k bratrskému sboru. Ale oni o mne velice stáli. Chodil jsem s ní. Bydleli v blízkosti bratra Wrighta. Často jsem k nim chodíval. Ta dívka byla velmi milá a byla mou malou přítelkyní. Bratr Lee byl jemný, slušný člověk, věrný člen bratrského sboru.

Jednou večer mne pozval, abych s ním šel domů a zůstal u nich přes noc. Řekl jsem: „Bratře Marrione, půjdu s tebou velmi rád.“ Když bylo po bohoslužbě, jel jsem s tou dívkou napřed. Musel jsem otevřít několikrát vrata. Cesta vedla kolem hory, až jsme přijeli k velkému, starému, dřevěnému domu. Sedli jsme si venku a čekali, dokud nepřišli její rodiče a mladší sestra. Potom jsme šli všichni dovnitř a jedli jsme. Matka něco připravila. Otec a já jsme spali na jedné posteli, v níž byl slavník a peřina. To bylo dobré spaní. Bylo to lepší, než kterákoli krásná matrace, jaké se dostanou dnes. To vám říkám. Matka a obě dcery spaly nahoře.

V noci měl bratr Lee sen. Vždycky se mnou debatoval o křtu na jméno Pána Ježíše Krista. Nevěřil tomu. Byl stavitelem. Řekl: „Bratře Branhame, měl jsem sen. V tom snu jsem šel do New Albany a tam jsem stavěl dům někomu, kdo mi předal plány. Ale když jsem viděl, jak uspořádal okna a jiná místa, řekl jsem: ‚To není správné, nemůže to být správné.‘ Tak jsem stavěl, jak jsem si to představoval já. a když se vrátil ten člověk z Floridy, měl jsem jeho dům skoro hotový.

Díval se na dům, přinesl plány, hleděl do nich a řekl: ‚Poslyš, ty jsi můj dům postavil obráceně.‘

Odpověděl jsem: ‚Ne, nepostavil jsem tvůj dům obráceně.‘

Zeptal se: „Co je s tímto a co s tamtím?“

Řekl jsem: „To sem vlastně nepatří.“

Řekl: „Zbourej to a postav to podle plánu, očekáváš-li, že ti za to zaplatím.“

Potom se mne bratr Lee zeptal: „Bratře Branhame, co soudíš o tom snu?“ Kolem domu tekla potok a my jsme se procházeli. Řekl: „Nechtěl bych, aby onoho dne bylo něco odbouráno.“

Odpověděl jsem: „Tak to udělej správně teď. Stav podle plánu.“

Vyplatilo se to. Jeho dcera se provdala za slušného mladíka. Je strojníkem při stavbě lodí. Má na ruce uříznuté prsty. Skvělý člověk. Mají milou rodinu. Tři dívky. Všichni jsou věřící. Zpívají spolu. Máme-li zde shromáždění, přicházejí a zpívají. Jedna z těch dívek hraje obzvláště dobře na piano a vyučuje klasickou hudbu. To dělala již v 15-16 letech. Děti ji škádlily kvůli různým věcem, protože byla věřící. Zatížilo ji to nervově natolik, že se zhroutila a ztratila rozum. Přivedli ji do Louisville. Příští týden měla být dopravena do ústavu pro choromyslné. Lékaři nechtěli dovolit, abych ji navštívil.

Šel jsem tam potom v době návštěv a sedl si s otcem a matkou na hranu postele a zatímco jsme tam seděli, přišel Duch svatý do toho sanatoria, kam dávali nervově nemocné pacienty, o nich je ještě naděje. Když pro ně nemohou nic udělat, pošlou je do Madisonu v Indianě. V tom týdnu tam měla být poslána, protože pro ni nebyla naděje. Zatímco jsem tam seděl, bylo mi dáno vidění. Mluvil jsem k té dívce: „Ve jménu Pána Ježíše Krista ...“ Matka uchopila mě a ruku svého muže a řekla: „Billy, není to převrácené?“ Řekl jsem: „Buďte bez starosti, všechno s ní bude v pořádku.“

Rychle jsem opustil budovu. Večer kolem 21 hod. mě volali k telefonu. Bylo to v neděli. Její otec řekl přemoženým hlasem: „Nemohl jsem jít domů a nechat si tuto dobrou zprávu po sebe bratře Branhame. Přišel lékař, pohlédl na dceru a řekl: „Co se s ní stalo? Zítra může jít domů.““

Když před několika týdny zemřela moje matka, přišla tato dívka, tak milá jak jen mohla být se svým přítelem. Zpívali trio. Ó, říkám vám, ten stavební plán! Je to Slovo Boží, jímž je vysvětlen program a nám je řečeno, jak se znovuzrodíme.

Za prvé se poznáváme jako hříšník, pro nějž je jen zatracení. My všichni jsme se narodili v hříchu. Nic dobrého v nás není. Naše smýšlení je špatné, naše duše, naše neustálé myšlení je zlé, každá představitelná myšlenka člověka je zlá, hřích. I naše tělo je slabé, náš duch nedobrý, jsme plni zkázy. Jak by mohl zhoubný člověk přinést něco dobrého ze zkaženosti? Dovolte, abych řekl toto z Joba 14: „Člověk narozený z ženy jest krátkého věku a plný lopotování. Jak květ vychází a podřít bývá, a utíká jako stín a netrvá.“

Kdo může vyvést něco čistého z nečistého? Ani jeden. Spust'te vědro do studny a vytáhněte je. Voda je ustálá a zapáchá. Podívejte se do ní. Je špinavá a jsou v ní červi. Pro nás není možnost spustit vědro a načerpat čistou vodu. Celý svět je zkažený. Duše, smýšlení člověka, všechno je hříchem zkaženo. Podle těla se narodil v hříších, uzpůsobený v nepravosti a přichází na tento svět mluvě lež, takže jeho duše je zkažená a nic dobrého v ní není. Člověk člověka spasit nemůže. Všichni jsou převrácení. Vezměte vědro zkažené vody odtud a vědro odtamtud. Když to smícháte, máte jen ještě více zkaženosti. Nic čistého v tom není.

Ale Bůh byl rozhodnut člověka zachránit. ON všechny naše zlé skutky vložil na Něho. Trest za hřích, do kterého jste se narodili, je smrt. Hřích je smrt. Trest byl veliký, ale nikdo z nás nemohl druhému pomoci. Musel se tedy najít někdo, kdo ten trest zaplatil.

Jak by to bylo, kdyby trest za opuštění této místnosti byl 100 bilionů dolarů? Nikdo z nás by nemohl odejít, neboť by nikdo nemohl zaplatit. Kdyby ale někdo přišel, kdo by zaplatil za nás všechny? Potřebovali jsme někoho, kdo to za nás učinil. Někoho, kdo je hoden.

Jak bych si přál blíže se tím zabývat a mluvit o Rut a Noemi a ukázat vám, jak příbuzenský vykupitel vykoupil ztracené dědictví. Za prvé musel být hoden a kromě toho příbuzný. Proto Bůh jako Duch, Jehova, k nám vstoupil v příbuzenském poměru tím, že vzal na Sebe podobu člověka. Stal se s námi příbuzný. Tak to muselo být. ON musel být hoden. ON to je, jímž byl otevřen pramen naplněný krví, který tekł od Emanuele. ON to byl, kdo nesl naše přechiny.

Mám překrásný obraz ze 4. Mojžíšovy. Poznamenal jsem si to. Je to překrásný obraz, kdybyste to jen mohli vidět. na poušti byl vztyčen měděný had. Když byl Izrael uštknut hady, nebylo záchrany. Mezi nimi nebyl žádný lékař, který by je mohl zachránit. Mezi námi není žádných lékařů, kteří by mohli uzdravit od hříchu. Je to smrtelné kousnutí. Vinni jsme všichni, všichni jsme počati ve zlém činu. Všichni jsme vinni. Ale co učinil Bůh?

Oni byli vinni a trest za smrt musel být zaplacen. Bůh přikázal Mojžíšovi, aby vztyčil na kůl měděného hada. Lidé tomu nemohli vůbec nic přičinit, vůbec nic, žádnými penězi zaplatit, ani odříkat ustanovení víry, ani přistoupit k nějaké církvi, jen hledět a žít. Vidíte, jak je to jednoduché?

Vzhlédněte a budete živi! To je ono! Tak jednoduché. Ne, když uchováte v paměti deset přikázání, budete živi; ne, když budete znát všechna ustanovení – vzhlédněte a buďte živi! Víc dělat nemusíte. Všichni, kteří hleděli, byli živi.

Když byl Ježíš na zemi, řekl: „Tak jako Mojžíš na poušti povýšil hada, tak musí být Syn člověka vyvýšen.“ Tak musí! Proč? Tímtež způsobem pro tutéž věc,

tentýž účel. Učinit stejné dílo. Mnohdy jsou lidé zmateni, že Ježíš je reprezentován vyvýšeným hadem. Toto připodobnění je příhodné jen potud, chcete-li to pozorovat, že ten had byl mrtvý. Nebylo v něm života.

Ježíš zemřel. Když Kain zabil Abela, zemřel Abel na svém obětním oltáři. Když Abel zabil svoji oběť za hřích a obětoval, zemřel na tomtéž oltáři se svou obětí. Abyste mohli být znovuzrozeni, musíte na oltáři zemřít se svou obětí, být tak mrtví, jako byl On a být znovuzrozeni. Ten had neměl v sobě života.

Ptáte se: „Proč byl udělán z mědi?“ Kov reprezentuje Boží soud. Pozorovali jste to? Ve Starém zákoně byl kovový oltář, na němž byla spálena oběť. Kov vypovídá o soudu.

Ve dnech Eliáše, když hleděl k nebi bude-li pršet, řekl: „Nebe vypadá jako měděné.“ Co to bylo? Boží soud nad nevěřícími lidmi. Nevěřící národ opustil Boha. Byl to Boží soud – kov. Had v sobě reprezentoval odsouzený hřích, neboť had byl v zahradě Eden odsouzen. Byl odsouzeným hadem.

Hledíte-li na Krista, vidíte, že trest přišel na Něho. Ten Jediný, Bůh sám, se stal tělem. Bůh přišel na zem a vzal na Sebe hřích nás všech. Boží soud a hněv všemohoucího Boha se vylil na Něho v Jeho tělesném životě, když byl umučen na kříži. To je skutečný soud. ON šlapal lis Božího hněvu sám. Šel tou cestou sám. Zemřel bez pomoci nějakého anděla, člověka, církve, matky, bratrů, Svého Otce. Opuštěn Bohem, lidmi, přírodou. ON zemřel sám, aby ukázal, že ani příroda smrti nepomáhá. Žádný přítel, kněz, papež, pastor! Je to smrt – ale byl **Jeden**, jenž ji vzal na Sebe za nás všechny.

V hadu není život; byl úplně ztrnulý. To byl ten soud. ON zemřel a země se zastyděla. ON zemřel a hvězdy se styděly. ON trpěl tak, že i měsíc ztratil svou zář. ON trpěl, až i živly země zčernaly a byly tmavé jako půlnoc. Nic tu již nebylo. Nikdo nikdy nemohl tak trpět, nikdo nikdy tak netrpěl, neboť žádný smrtelník by tím projít nemohl. Avšak On to trpěl. Bůh na Něho vložil všechny naše přestoupení, naše odsouzení. ON šlapal lis Božího hněvu sám, bez jakékoli pomoci. Nebyl tu nikdo, kdo by Mu pomohl. Bůh vložil trest na Něho. Všichni byli pod trestem. Nikdo Mu nemohl pomoci, neboť jsme všichni vinni. Žádný velekněz nemohl přijít a pomoci Mu. Nikdo, žádný papež, anděl, všechno ustoupilo zpět a pozorovalo. To byly ty největší okamžiky v dějinách světa. ONzemřel! Ani jiskřička života v Něm nezůstala, byl mrtvý jako ten měděný had. Visel na kříži jako strnulé znamení.

Jak se máme zachovat, abychom toto zrození obdrželi? Jak dosáhneme tohoto zrození? Nejprve musíte projít procesem – všechno, co je živé, musí nejprve zemřít. Nemůžete si ponechat svého starého ducha. Nemůžete si ponechat své staré zvyklosti. Musíte zemřít. Musíte zemřít jako On. Musíte zemřít se svým

Beránkem. Musíte zemřít. Vaše myšlenky musí zemřít, aby do vás byly vekřtěny jiné myšlenky, aby ve vás bylo smýšlení Kristovo. Musíte mít Jeho mysl.

Ó bratře, sestro, dovolu, abychom vám toto řekl tak přesně, jak to jen dokáží. Jak můžete mít Jeho mysl a přece zapírat Jeho Slovo, přitom ale tvrdit, že jste znovuzrozeni? Položte si sami tuto otázku. Jak můžete něco takového dělat? To nejde. Jste-li znovuzrozeni, máte i Jeho myšlenky. Je-li ve vás smýšlení Kristovo, jste novým stvořením. To učí Bible.

Kdyby chtěl nějaký bratr vyhledat v lexikonu slovo „kreatura“, zjistí, že slovo kreatura bylo přeloženo jako „nové stvoření“, neboť jste stvořením. Jako lidé jste se na tuto zemi narodili lidskou žádostí, ale teď jste novým stvořením, Duchem zrozeným. Vaše vlastní myšlenky jsou mrtvé a bez života jako ten měděný had nebo jako On, když zemřel a nebe i země a všechno svědčilo o tom, že ON byl mrtev. ON zemřel a v Jeho těle se odloučila voda od krve. Jeho smrt byla hrozná, že by se dalo říci, že země se nervově zhroutila. Třásla se a chvěla se, že balvany odpadávaly ze skal. Kdo by tak mohl ještě zemřít? Žádný umírající papež, žádný umírající pastor by to nemohl způsobit. Ale když Bůh vešel do těla a zemřel na kříži, země se nervově zhroutila.

Všechno, co mluvené Slovo Boží vyvolalo v bytí, – balvany, země, ratolesti, stromy, hvězdy a měsíc, – přihlíželo, jak byl hřích vložen na Něho. Jeho promluvené Slovo vidělo Stvořitele stát se člověkem a jak byl na Něho vložen hřích. Hněv Boží se na Něho vylil, až i měsíc ztratil svoji zář a slunce své světlo. Země byla nervózní a třásla se, nervově se zhroutila. Byla by se rozpukla na kusy, kdyby tu nebyla musela být pro nás v budoucnosti.

Když živly země byly tak otřeseny, když viděly, co se stalo, co by to mělo způsobit ve mně a v tobě? Co by se muselo stát s naší duší, když tam hledíme a vidíme, co Bůh pro nás učinil? A to vše se stalo pro tebe a pro mne. Měli bychom žít nadále v hříchu? Bůh uchovej. Měli bychom se hříchu vyhýbat a zemřít. Nevidíte, co Jemu hřích způsobil? Hřích Ho usmrtil. ON vzal soud za hřích na Sebe, aby přinesl tobě a mně spravedlnost Boží. Když se nám dostane spravedlnosti Boží, je hřích v naší smrtelné bytosti mrtvý. Ó, doufám, že to vidíte.

Ano, abyste byli znovuzrozeni, musíte projít procesem smrti. Vezměte semeno. Když má vzejít k životu, musí napřed zemřít. Jestliže pšeničné zrno má kdy vzejít k životu, pak je to možné jen, když předtím zemře. Obilí, pšenice, květina, strom, tráva, zelenina, vše, co má přijít k životu, musí napřed zemřít. Jak byste tomu chtěli uniknout? Nejprve musíte zemřít. Musíte zemřít! Jak zemřít? Sami sobě a všemu, abyste mohli být znovuzrozeni. To se musí s vámi stát. Nezemřete-li, nemůžete přijít k životu.

Všimli jste si? Každý den musí něco zemřít, abyste mohli být živi. Možná, že jsou zde adventisté. Ti přece říkají: „Nezastřelil bych ani veverku, jelena, zajíce, nezabil bych žádnou rybu, neboť věřím, že ne-máme zabíjet.”

Věděl jsi můj bratře, že i zelenina a věci, které pojídáte, mají život? Musíte je nejdříve zabít. Jediná možnost, jak existovat v tomto životě je, že něco zemře, abyste vy mohli být živi. Když něco musí zemřít, abyste mohli zachovat svůj smrtelný život zde na zemi, nemuselo pak něco zemřít, abyste tím životem mohli věčně žít? Položte si tuto otázku. Jenom Syn má nesmrtelnost. Jen kdybyste Ho chtěli přijmout.

Musí to zemřít. To neznamená otevřít novou stránku v tomto roce. Vy řeknete: „Bratře Branhame, přicházím sem již dlouhý čas, byl jsem členem církve. V tomto roce otevřu novou stránku a začnu znovu.” Tím se to nestane. Ne obrácení nové stránky, nýbrž skutečně zemřít a být znovuzrozeni.

Musíte se cítit tak vinnými, stojíte-li v Jeho přítomnosti, ať jste metodisty, baptisty nebo na jakékoli cestě i jdete, musíte se cítit vinnými a to tak, že vás to zabíjí. To je pravda. Zabije vás to. Váš světský život zemře. Musíte se v přítomnosti Boží poznat jako provinilí, až váš světský život zemřel. Otázka hřešení pak pro vás minula, stojíte-li v Jeho přítomnosti.

Když se vám takto povede, budete jistě žít potom, když jste zemřeli. Ale nejdříve musíte zemřít, když chcete žít. Vidíte, kam mířím, totiž na to, co je znovuzrození, nové narození. Nejdříve musíte zemřít, abyste byli znovuzrozeni. Máte-li v sobě stále ještě věci světa, nejste znovuzrozeni. Jak si můžete činit nárok, že jste znovuzrozeni, když stále ještě jste ve věcech tohoto světa? Jak to můžete dělat?

Před několika dny jsem viděl skupinu mladých křesťanů. Neříkám, že by jimi nebyli. Ale viděl jsem „obraz lásky hodný věřících mužů a žen”. Byli společně v plavkách v bazénu. Říkali: „To je skutečná láska.” To je skutečná špina, ale ne láska. Láska se projevuje zcela jinak. Ve víře klademe své duše na Jeho měděný oltář. Soud Boží vyjde a naše oběť bude strávena

Vzpomeňte si, když Eliáš pod nebem jako měď položil na oltář Boží oběť, byla strávena. Báł svou oběť strávit nemohl. Toto bych nechtěl říkat, ale musím.

Můžete chodit do nějakého sboru, přijmout ustanovení víry, způsob jeho křtu a přinášet oběť, jež je tam žádána, možná, že se zvednete, mluvíte v jazycích, běháte sem a tam, nebo se zvednete a pláčete, – avšak jestliže oběť byla skutečně Bohem přijata a strávena, tak je svět pro vás mrtev. Je s vámi po všem, neboť se sami považujeme za mrtvé a skryté v Kristu. Skryti v Kristu! A navrch – když

jsme zemřeli, byli jsme pohřbeni a jsme v Kristu skryti – budeme zapečetěni Duchem svatým.

Nyní vidíte, co míním. Zemřeli jste. Naše duše budou položeny na oltář Božího soudu. Jaký byl trest? Smrt! Když se položíte na Boží oltář a nad hříšníkem je vyslovena smrt, jak se potom můžete zvednout a žít dále v hříchu, když Bůh obět přijal? Je vám to teď jasné? Zemřete a budete stráveni. Pojme vás hrůza. Nic z vás nezůstane. Budete jako měděný had, jak Kristus, když vzal na Sebe vaši smrt a soud na kříži. Jste mrtvi. Proč? Jste na Božím oltáři. Jaký je Jeho soud?

Když soudce oznamuje rozsudek, jak zní trest? Smrt! Když položíte svoji duši na Jeho oltář soudu, znamená to vaši smrt. Chápete to nyní? Ó, můžete se pozdvihnout a tančit v Duchu, můžete jásat nebo plakat, běhat nahoru a dolů, přistoupit za člena k nějaké církvi, můžete dělat co chcete, – nyní se odvolávám na letniční věřící – a pak jdete a znectíte ženu jiného muže, některé z vás žen rozbijete jeho domov. Jdete zase zpět, jakkoli by vás Slovo Boží i napomínalo, abyste činili, co je správné, ale vy to nepoznáváte.

Vy ženy si necháváte stříhat vlasy, neoblékáte se správně. Jednáte právě tak, jak jedná svět, neboť jste nezemřely světu, ale žijete v něm. Někteří z vás mužů nepřestali kouřit a pít. Nepřestávají bažít po špatných nemorálně ustrojených ženách, vidíte-li je na ulici. Místo abyste se k nim obrátili zády a odešli, bažíte po nich dále. Proč? Žijete ještě se světem. Ale když byla obět přijata, jste mrtvi. To je pravda. Slyšíte, co mám na mysli? Rozumíte, o čem mluvím? Vaše duše bude položena na měděný oltář Boží. Bůh přijme vaši obět.

Když ale žijete stále ještě se světem, Bůh ji ještě nepřijal. Vy, kteří mluvíte o přijetí Ducha svatého a že na to musíte dlouho čekat – tady to vidíte: Ledaže Bůh přijme obět a Jeho rozsudek je vyneset až skutečně umrtví vaše smysly. Nyní můžete říci: „Otevřu nový list.“ To není ono. „Kouřil jsem, přestanu s tím.“ To ještě není ono. Ledaže Bůh přijme obět na měděném oltáři. Jeho oltář znamená soud. Jaký je Jeho soud? Smrt. To je trest.

Duše, která hřeší a zůstává v tom, zemře. Zcela jedno, co činíte. Ježíš říká: „Mnozí přijdou ke mně onoho dne a řeknou: ‚Pane, nečinili jsme to, nečinili jsme ono?‘“ ONodpoví: „Ustupte ode Mne, činitelé nepravosti.“

Když je duše strávena ohněm, vystupuje kouř. Zdvihnete se i s obětí a budete přesazeni do toho nebeského a pryč od věcí světa zapečetěni. Naše duše je na oltáři.

Co se stane s vámi, když jste zemřeli? Pak budete znovu počati, znovu zplozeni. Ponejprv jste byli počati v přečinu, nyní budete znovu zplozeni. Co je

to? Živé Slovo. Amen. Ó, to to nyní změní, že ano? Nyní jsme se probjovali, když jsme viděli, co je třeba udělat. Co se stane teď? Jste nově zplozeni živým Slovem. Co je to? Slovo ve vás obživne. Vidíte ty věci jinak. Co jste kdysi vidět nemohli, to nyní vidíte. Nyní je to jiné. Písmo se slučuje. Všechno teď správně souhlasí. Něco se začíná dít. Umíráte svému vlastnímu myšlení. Nyní jste znovu zplozeni, neboť jste byli umyti ve vodní lázni Slova. Je to tak?

Co se dělá s děťátkem hned po narození? Umyjeme je. Je to tak? Jakmile někdo sám sobě zemře a narodí se z Boha, bude umyt ve vodní lázni Slova. Amen. Když je řečeno: „Ve jménu Ježíše“, pak řeknete: „Ve jménu Ježíše“. Když je řečeno: „Musíte být znovuzrozeni“, pak říkáte to stejné. Co Bůh řekne, řeknete i vy, jste umyti ve vodní lázni Slova. Amen.

Nyní jste připraveni pro život, připraveni pro začátek. Jste narozeni znovu, zrozeni do rodiny Boží, máte nového Otce. Ano. Předtím jste měli vychovatele, nyní máte nového Otce. Nemůžete se narodit, aniž byste měli Otce. Když se narodíte jen do nějaké bratrské církve, pak to je to, co máte. Jste zrozeni do ustanovení víry, pak máte jen to. Když jste ale zrozeni z Boha, počati Jeho Slovem, máte nového Otce. To je Bůh, jenž je připraven mezi vámi a s vámi oznámit Své Slovo a mluvit je skrze vás.

Ó nový Otec! Ten Otec je Bůh! ON je připraven mluvit nyní Své Slovo, vložit je do vás a obživit. Teď v tom budete vychováváni. Jste hotovi, abyste byli vychováváni jako děti. Těžkou částí je, domníváte-li se, že musíte něco činit. a Slovo vás od toho odlučuje a ukazuje vám něco jiného.

XXX

„Proč oni tam tomu tak věří ...“ Není rozdíl v tom, čemu oni věří, zde je to, co řekl Bůh: „JÁ musím být v tom, což jest Mého Otce.“ Znovuzrodíte se. Přijdete na pravé místo, nechte se usměrnit. Máte nového Otce. Když jste teď znovuzrozeni a máte nového Otce, pak jste obdrželi i novou přirozenost. Stará přirozenost zemřela a dostali jste novou. Kdysi jste šli touto cestou, nyní jdete jinou. Předtím jste šli tam dolů, teď jdete nahoru. Vaše žádosti směřují na věci shůry. Nové žádosti! Nemilujete již věci tohoto světa. Vaše náklonnost směřuje k Bohu. Nevšímáte si toho, co lidé říkají, ať se smějí nebo vás označují za staromódní nebo cokoli činí, vy jste bez starosti. Narodili jste se shůry. Vaše přichylnost směřuje k věcem, které přicházejí shůry. Bůh se za vás nestydí a vy se nestydíte za Něj. To je pravda.

Můžete si přečíst Žid. 11. Poznamenal jsem si to, jak se těm lidem v oněch dnech vedlo. Chodili po poušti oblečení do ovčích kůží, trpěli nedostatkem, oni, jichž svět nebyl hoden. Přečtěte si to, prospěje vám to. Můžete z toho vidět, co se stane s lidmi, jejichž povaha byla změněna.

„Jakou povahu máme bratře Branhame?“ **Jeho** povahu. Kdybych měl povahu svého otce, dělal bych věci, jaké dělal můj otec. Ale nyní, když jsem znovuzrozen, jde o mého nového Otce. Když se zrodíme jen do nějakého sboru, máme za otce ten sbor. Můžete ho otcem i nazývat, chcete-li. Označte to jak chcete, je to váš otec. Ale když je vašim Otcem Bůh, narodili jste se do rodiny Boží. Pak jste dítkem Božím. Vaše povaha je povahou Boží.

Někteří z vás slyšeli, že se říká: „Ó, naše církev věří, že dny zázraků již minuly.“ Jak můžete věřit, že dny zázraků již minuly, když přirozenost Boží sama je ve vás? ONsám je divem. Jeho přirozenost je divem, Jeho skutky jsou divy. Jeho celá bytost je div. Dokonce vaše povaha je div. Jak můžete říkat: „Tyto věci jsou mrtvé?“ Jste novou kreaturou, novým stvořením. Tak je to.

Vede se vám jako tomu orlíčátku, které se vylíhlo s kuřaty. Bylo docela jiné. Od narození patřilo do jiné kategorie. To semeno, vejce, bylo jiné. Byl to jiný pták. Ovšem, vypadalo podivně, chovalo se komicky, tak smýšleli alespoň ti ostatní. Ale ono chovalo způsobem odpovídajícím jeho druhu. Nemohlo jinak, neboť to byl orel. Mělo přirozenost orla, nemohlo být něčím jiným, než orlem.

V denominacích je mnoho těch, kteří jsou vlastně orly. Není správné, když přihlížíme, že se pohybují ve špině a věcech tohoto světa. Je naším úkolem je vyvolat.

Jednoho dne přiletěla orlice. Myslíte, že ta stará slepice ho mohla ještě chvíli držet na zemi? Ať kdákala sebevíc a říkala: „Pojď sem miláčku, tady jsem pro tebe něco našla,“ – jeho sklony směřovaly vzhůru a ono vzlétlo nahoru.

Již ne denominace. Nemůžete je volat zpátky. Člověka, který se narodil z Boha nemůžete zavolat zpátky do zkaženosti hříchu. On zemřel a zrodil se znovu. Je novým stvořením. Má orlí přirozenost. Musí vzhůru k nebesům. Musí nahoru, kde je jeho matka.

Nějaký kněz může přijít a říci: „Pojďte, staňte se členy naší církve, vždyť je to fanatismus.“ Když tu to orlí mládě stojí a slyší hlas své matky, rozhlíží se kolem a ptá se: „Odkud přišlo to volání?“ Možná, že volal na to mládě: „Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes a až na věky.“ Kvočna říká: „Dny zázraků již minuly. Něco takového neexistuje. To je fanatismus.“ Ó, to mládě již nemůžete zadržet. Mohu ho slyšet, jak říká: „Maminko, jak se dostanu nahoru?“

„Pohybuj prostě svými křídly. Víc nemusíš dělat. Jsi orlem. Chod' ve víře.“

„Jak se to stane, mami?“

„Nevím, jdi jednoduše kupředu.“

Teď to přichází. Po prvních pohybech se možná dostalo na kůl plotu. do takové výšky se již dostalo. Zaznělo volání: „Pojď dále, zachyťím tě.“ To je ono. Nová povaha, nová bytost, nové stvoření. Přirozenost vašeho Otce. Pak budete věřit každému slovu, jež On řekl a milovat je. Každé lidské slovo, které je v rozporu s jeho Slovem, je lež. Toto je Slovo Boží. Bible má pravdu. Nestarám se o to, co říká nějaká církev. Bible se pro vás ukáže správnou, neboť vaše povaha se změnila.

Je-li vašim otcem nějaká církev, budete věřit církvi, jako otcí. Je-li Bůh vašim Otcem, budete věřit Slovu Božímu. Považujete-li za otce církev, budete mít její povahu, neboť je to váš otec. Když je ale vašim Otcem Bůh, budete věřit Božímu Slovu, neboť Bůh je vašim Otcem, ne svět, ani ustanovení nějaké církve.

Připomíná mi to povídku o kachně, která byla mezi kuřaty. Kachna se kuřatům zdála komická. Byla těžkopádnější a měla velký zobák. a to k určitému účelu. Myslím, že křesťan tak lidem někdy připadá. Trochu fanatický, ale to má svůj účel. Dokud kachna běhala s kuřaty, těmi putičkami, vypadalo to komicky. Oni mají malý zobák a také nejsou uzpůsobeny tak jako kachna.

Jednoho dne vyvedla kvočna kachnu a kuřata trochu ven. Kachna byla vždy pozadu. Nemluvila jako ostatní. Její řeč byla jiná. Nemohly si rozumět. Tak je to s křesťanem, který je znovuzrozen. Má jiný původ, je z jiného vejce. Mám za to, že ještě mnozí v různých denominacích a církvích se podobají kachně. Mají za vůdce kvočnu, proto to nechápou. To se poslouchá ostře. Není to tak míněno. Jen bych rád vyzdvihl jeden bod.

Jednoho dne se kachna vydala trochu dále od chléva. Za chlévem tekla voda. Byl tam pramen, potok. Zatímco šla a následovala kvočnu, ptala se sama sebe, co to má všechno znamenat a proč nerada ten stejný pokrm jako ostatní. Nezdál se jí správný. Ty staré věci, které dělaly, se jí nezdály správné. Po chvilce něco vdechla, co správně zavonělo. Odkud se to vzalo? Ó, ten větrík z nebe. Je to jako vydechnutí, jako osvěžení, jako kázání, které vás osloví, které se vás dotkne. Cítíte, že slovo se hluboce zakotví. Ó, je to nebeský sluneční svit.

Pomyslela si: „To je přece něco docela jiného. Toto osvěžení odpovídá mé přirozenosti.“ Ještě jednou vdechla. „Někde něco je. Již mi nemůžete nic říkat, je to někde tady. Víím, že někde něco je, kam patřím.“ Ne k ustanovení víry, víte, co míním. Ona cítila vodu. Měla přirozenost kachny. Kachna a voda patří k sobě. Tak k sobě patří Bůh a věřící. Ještě jednou hluboce vdechla. Bylo to silnější. Potom začal vát vítr jako mocné hučení větru na vrchní síni. Již víte? Vítr k ní zavál

závan vůně vody. Déle to již nemohla vydržet. Běžela přes kopeček, batolila se, jak nejrychleji mohla a držela zobák nahoru. Cítila vodu. Ta stará kvočna řekla: „Ty fanatiku, vrať se! To přece není dobré!“ Ale ona cítila vodu a byla na cestě k ní.

Bratr Branham zpívá:

Jest pramen krví naplněn,
jenž proudí z Krista žil,
a hříšník když v něj ponořen,
jest zbaven hříchu sil.

Skutečný křesťan by nechtěl mít se světem nic společného. Nechtěli by zde žít, bloudíce a chodíce sem a tam, aniž by věděli, kde se nalézají. Dnes jsou metodisty, zítra baptisty, presbyteriány, letniční atd.

Ó bratře, je to žalostné. Skutečný křesťan by chtěl občerstvení Ducha, občerstvení Boží ve svém životě, něco, co z něho udělá nové stvoření. Jakmile toto východisko naleznou, jedou po zledovatělých silnicích, jen aby tam přišli. Odcházejí, neboť jsou od počátku kachny. Žádné ustanovení více.

Milujete-li ještě věci tohoto světa, jste oklamáni. Vaše oběť ještě nebyla přijata. Vaše přirozenost se ještě nezměnila. Víte nyní, co to je být znovuzrozen? Vaše přirozenost se změnila. Stáváte se novým stvořením. Nejdříve musíte zemřít a pak se znovuzrodit. Víím, že je na čase skončit, ale dejte mi ještě několik minut. Proberu rychle ten text. Milujete-li svět, nemůžete tvrdit, že jste znovuzrozeni, úplně jedno, co jste dělali. Mohli jste plakat a procházet jiným pocitem. Ty jsou v pořádku, proti nim nic nemám. Křesťané pláčí, jsou prodchnuti atd.

Vy říkáte: „Bratře Branhame, mluvil jsem jazyky.“ To může být dobré. Je to hezké. Teď se dívám na jednu ženu, která ke mně před časem přišla s viděním, které měla a k němuž jsem obdržel výklad. Bylo těžké říci ženě letničního kazatele, že ještě nepřijala Ducha svatého. Skutečně jej neměla. Ale potom ho přijala.

Vidíte, je to jinak. Není to mluvení jazyky, není to tancování v Duchu. Na žádnou z těchto věcí se nemůžete definitivně spoléhat. Jde o smrt a zrození, o změnu povahy, o změněný život. Staré věci jsou mrtvé. Vše je nové. Svět je mrtev, Bůh učinil vše nové. Bůh je vaším životem. Svět je pro vás mrtvý. Rozuměli jste nyní?

Teď musím trochu seknout, abych vyklidil z cesty roští. Muži i ženy, kteří nechtějí následovat Slovo Boží a Jeho učení, ačkoliv si činí nárok, že jsou znovuzrození, s těmi je něco převrácené.

Na chvílku bych rád mluvil s ženami. Každá žena ví, že Boží Slovo odsuzuje na krátko ustřižené vlasy a nošení krátkých nebo dlouhých kalhot a nemorálních šatů a přece není dost rozumná, aby si nechala narůst vlasy a oblékala se jako křesťanka, pak je oklamaná. Nedbám na to, co jste prožily. Mohly jste mluvit v jazycích, ale bylo to, jakoby hrách na stěnu házel. Mohly jste tančit v duchu, až se budova třásla, to s tím nemá nic společného. Vždyť ukazujete, že stále ještě máte v sobě lásku k světu. Bůh to odsuzuje. ONříká: To tak nemá být. Žena má mít dlouhé vlasy. Přirozenost sama učí, že muž má mít krátké vlasy, neboť Bůh je nad mužem, muž ale je nad ženou. Když si nechá narůst dlouhé vlasy muž, činí neúctu své Hlavě, kterou je Kristus. Právě tak, aby se ženy ozdobovaly cudným oblékáním se stydlivostí a mravností. Čistě, jako dáma.

Vždyť jim chybí již všeobecná slušnost a přece říkají: „Čest buď Bohu Hallelujag Mluvila jsem v jazycích, halleluja! Čest buď Bohu!“ Je vidět, že je ve vás převrácený duch. Když budete mít přirozenost Slova, přijmete Slovo kdykoli. Slovo se stalo tělem. Slovo byl Bůh. Slovo je ve vás. Stali jste se syny a dcerami Božími, Jeho potomstvo, věřící Jeho Slovu.

„Nevěřím v křest na jméno Pána Ježíše Krista. Halleluja! Nedbám toho, jak velice se namáháš to vysvětlit, věřím svému pastorevi.“ Jen v tom pokračujte, je to váš otec. Ale když je vaším otcem Bůh, budete souhlasit s každým slovem Božím.

Kazatelé! Mnozí z nich přijdou onoho dne a řeknou: „Pane, nevyháněli jsme ve Tvém jménu ďábly? Nečinili jsme velké skutky?“ Evangelisté! Kazatelé! „Odstupte ode Mne, činitelé nepravosti“, vy bezprávné děti. Tak to je.

Když jste se narodili z Boha, jste umyti ve vodní lázni Slova a od věcí tohoto světa odděleni, věříte Bohu. Jste mrtví, zemřeli jste svému vlastnímu myšlení, mrtví vašim idejím. Všem ostatnímu mrtví. Živí ve Slově Božím. a ono ve vás žije, působí skrze vás a potvrzuje, že je to Slovo Boží.

Vy říkáte: „Zemřel jsem světu, jsem mrtev světu, bratře Branhame.“ a potom zapíráte Slovo Boží? Ježíš řekl: „Tato znamení budou provázet ty, kteří věří.“

Nyní přicházíme k tomu, co znamená znovuzrození. Jste ještě zlostní, sprostí a arogantní? Když někdo o vás něco řekne, zdvihnete se připraveni k potyčce. a pak chcete být znovuzrozeni z Ducha Božího? Ne, to Duch Boží nedělá. Nikoli! Duch Boží je pokorný, tichý, laskavý, shovívavý. To je Bůh, laskavý, vlídný, odpouštějící. Takový je Duch Boží! Ano! Ale oni se drží denominací a mluví v jazycích, činí skutky všeho druhu. Ježíš řekl, že to budou činit. „Oni mají formu pobožnosti“, drží se denominací. Ty jsou jejich otcem. Narodili se denominačnímu otcí. Když se ale narodíte z Boha, je On vaším Otcem. ON je

Slovo. Docela jedno, kolik citových prožitků jste měli, jste pořád ještě dítětem d'ábla, dokud nezemřete a neoživnete v Kristu.

Dávejte pozor Na duši, ať je dobrá nebo špatná, smrt nic nezmění. Poznamenal jsem si mnoho míst z Písma, protože jsem zrovna chtěl udělat několik poznámek o tom, co je duše.

Co je duše? To jste vy. Máte duši. Ta část je ve vašem nitru. Když zemřete, tak půjde duše odtud na místo svého určení v tom rozpoložení, v jakém je. Nemohli byste ji vzít nahoru, i kdybyste chtěli. Duše musí být změněna, musí prožít znovuzrození.

Ptáte se: „Co je s Duchem svatým, bratře Branhamě?“ Duchem svatým jste vekřtěni do Těla pro službu, ale vírou přijmete věčný život. „Kdo slyší Má slova a věří v Toho, který Mě poslal, má věčný život.”

Potom budete vekřtěni do Těla Duchem svatým, aby byly zjeveny dary. Avšak vy věříte a přijmete věčný život. Kdo uvěří, má věčný život. Když jste uvěřili, zemřete a znovuzrodíte se, budete obnoveni k novému stvoření. Tak je to.

Pamatujte na to, duše, ať dobrá nebo špatná se smrtí nezmění. Smrtí se jen dostane na místo svého určení. Slyšíte to! Když v sobě máte ještě svět a lásku ke světu, zemře s vámi. Neboť svět musí zemřít. Bůh odsoudil svět, způsob světa. Bůh jej odsoudil, musí zemřít. Je-li ve vás svět, zemřete s ním. Nevím, jak to může být jasnější. Je-li duše dobrá a z Boha narozená, musí jít k Bohu. Je-li ze světa, zajde se světem. Je-li od Boha, pak bude živa s Bohem, ať je vzdělaná nebo nevzdělaná, školená nebo neškolená. Je-li v ní ještě svět, musí zemřít. Když je svět ve vaší duši a vaše žádost je po věcech světa, zahynete se světem. To je jasné, že ano? Mělo by to být jasné. Jste částí světa zasvěceného smrti. Svět je mrtvý a vy jste mrtví se světem.

Ale když jste se znovuzrodili, jste živi s Kristem a pak jsou vaše náklonnosti zaměřeny na věci, které přicházejí shůry a ne na věci světa. Když se znovuzrodíte z Ducha Božího, stanete se částí Boží a jste věčně s Ním. Smrt se vás nemůže dotknout, když jste se znovuzrodili. Jste věční. Stali jste se ze stvoření časného stvořením věčným. Přešli jste ze smrti do života. Mluvím o věčném životě. Z věčné smrti do věčného života. Jste-li ze světa, zemřete s ním.

Jan píše: „Miluje-li kdo svět, není v něm lásky k Otci.” Nemůžete milovat svět. Ježíš řekl: „Nemůžete milovat Boha a mamon zároveň.” Mamon je svět. Nemůžete milovat Boha spolu se světem. „Kdo předstírá, že Mě miluje, ale nezachovává Moje slova, je lhář a pravda v něm není.” Tak je to.

Ó Branhamův tabernakle a vy dobří lidé, udělejme inventuru. Je Nový rok. Začněme něco dělat, abychom ze sebe dostali věci světa. Je-li to ještě v nás, vyndejte to. Jistě! Musím si pospíšit.

Lidé dnešní doby přijímají kdejakého ducha. Jdou, přijmou ducha nějaké církve, přijímají duchy, kteří se vydávají za Ducha Božího a jako znovuzrození a přece zapírají, že každé Boží slovo je pravda. Můžete vy katolíci skutečně říci, že jste Duchem Božím zrozeni a potom přijmout dogmata, která jsou v rozporu k Bibli a zapírat Slovo Boží a přesto si myslet, že Duch Boží je tak s vámi? Mohl by Duch, který psal Bibli, ji zapřít? To by bylo stejné, jako kdybych se zvedl a řekl něco a potom zase tvrdil opak. Když Bůh něco řekl, nemůže říkat opak. Bible říká, že je to nemožné, aby Bůh lhal. ON je zdrojem veškeré pravdy.

Metodisté, baptisté, kteří jste pokřtěni na tituly „Otec, Syn a Duch svatý,“ to teď víte lépe. Stanete se členem nějaké církve, kde vás vítají a nosíte písemné doporučení odtud tam a přitom tvrdíte, že jste Duchem svatým znovuzrozeni. Jak to můžete dělat a pak hledět do Slova Božího a ještě se označovat za křesťany? Když jste zemřeli církvi, ustanovením, zemřeli světu a všemu ostatnímu, pak jste živi již jen Bohu – Bůh je Slovo. Tak je to! Přijímají jakéhokoli ducha. Mají ducha církve a duchy všeho druhu.

Nyní dobře poslouvejte! Proroci! Slovo přichází k prorokům. Tak to říká Bible. Nuže, na závěr mám ještě několik myšlenek, které bych rád předal dále a pak přestanu. Slovo Pána se stalo k prorokům. Co přišlo k prorokům? Slovo církve nebo sboru? Ne! Přišlo k prorokovi slovo nějakého ustanovení víry? Ne, Slovo Pánovo! Co to bylo? Prorok zjevil Slovo Boží. To jsou proroci. Hled'te, praví proroci. Máme i falešné proroky. Hned o nich budeme mluvit. Ale pravý prorok, k tomu přichází pravdivé Slovo Boží. Nemůže být něčím jiným. Ustanovení víry nepřijde k prorokům. Denominace nikdy nepřijde k prorokům. Ne! Ale Slovo Páně přišlo k prorokům a On je zjevil lidem. Pravý prorok má pravdivé Slovo. Jak zkoušíte pravého proroka? Na tom, že má pravdivé Slovo. Není-li to pravdivé Slovo, pak to musí být falešný prorok. Když je řečeno něco jiného, než toto Slovo, jež je Božím Slovem, pak necht' je slovo takového proroka lží, ale Boží Slovo pravdou. Přijde-li Boží Slovo od proroka, pak je to pravý prorok, neboť Slovo přišlo k pravým prorokům. Vždycky byli i falešní proroci. Praví proroci – pravdivé Slovo. Falešní proroci – falešné slovo.

Říká se: „Naše ustanovení víry, naše denominace! Přistupte za členy sem nebo tam! Věřte tomuto! Čiňte tamto!“ Pravdivé Slovo přichází k proroku a on pravdivé Slovo zvěstuje. Vy následujete toho pravdivého Slova a uděláte pravou zkušenost na základě pravdivého Slova, neboť Slovo ve vás se stane tělem. Stanete se dětmi Božími. Slovo plyne přímo z Boha do vás, neboť jste se stali

účastní Jeho přirozenosti. Jeho Duch je ve vás a budete činit skutky Boží. Haleluja! Tak to říká Bible.

Falešní proroci přinášejí falešné slovo. Co dělají? Mají falešné vjemy. Falešní proroci však mají dostatek pravého slova, aby je falešně vykládali. Dříve se to tak nedělalo. Avšak Bible to předpovídá v 2. Tim. 3. Falešný prorok má dostatek pravého slova, aby je prohlásil nesprávně, neboť Bible říká: „Budou mít způsob pobožnosti.” Aby měli způsob pobožnosti, musí mít i něco pravdy. Způsob pobožnosti, ale moci její zapírají.” Jakou moc? Která vás pozvedne, abyste byli jiní, abyste sloužili Bohu, nechodili tancovat a k věcem tohoto světa, jež Bible odsuzuje, abyste si nestříhaly vlasy, o čemž falešní proroci říkají, že to nevadí.

Někdo mi nedávno řekl: „Proč pro všechno na světě nenecháš ty ženy a muže na pokoji? Lidé věří, že jsi prorok.”

Odpověděl jsem: „Ne, nejsem.”

„Ale lidé věří, že jím jsi. Proč je nepoučíš o tom, jak obdrží vidění a jak mohou činit skutky Boží v tom způsobu?”

Řekl jsem: „Jak je mohu učit algebru, když nepochopili abecedu?”

Jak byste mohli vzít dítě z mateřské školy a poslat je do školy, aby se učilo počítat mocniny? Jak byste to mohli udělat? Vždyť nezná význam abecedy. Víte, co je abeceda? Věř vždycky Kristu. Tak je to. Nevěřte církvi, sboru, věřte Kristu. Proč? Poznat Jeho, je život. To je pravda. Ne znát ustanovení víry. ON nemá žádné ustanovení víry. Neznamená to ani znát Jeho Slovo, musíte znát Jej. a to jako osobního Spasitele znovuzrozením.

Ježíš řekl Nikodémovi: „Jestliže jsem mluvil o zemských věcech a nevěříte, jak uvěříte, když vám budu mluvit o nebeských věcech?” Jak potom můžete věřit duchovním věcem, dostat se do Ducha, poznávat věci, vidět vidění a pod? Jak můžete uspořádat poučení, když nemůžete věřit ani zemským věcem? Nemůžete věřit, že se máte správně oblékat, nemůžete věřit, že máte přestat kouřit, lhát, zlobit se a všechny tyto věci odložit a přestat se zálibami? Jak můžete ty lidi učit, když jsou ještě plni těchto věcí?

Falešní proroci mají falešná slova, ustanovení víry, denominace, senzace. Říkají: „Ó, chvála Bohu, to je všechno, co musíme dělat. Chtěli byste nosit Eliášův plášť? Čest buď Bohu! Vyprázdněte své myšlenky a na nic nemyslete. Řekněte jen: „Ó, naplň mne, naplň mne!”“ Ďábel to jistě učiní. Spoléháte se na to a myslíte si: „Úplně to na mne přišlo. Cítil jsem to. Čest buď Bohu! Haleluja!” – Pak skáčete nahoru a dolů a říkáte: „Mám to!” a pak žijete tak, jak žijete?

„Po ovoci je poznáte.” Hleďte nejsou to žádné smyslné pocity. Ó bratře, chtěl bys obdržet Ducha svatého? Říká se: „Tak poklekni u oltáře a říkej: „Gloria,

gloria, ‘ dokud nepromluvíš v jazycích.’” Potom jdete a žijete, jak chcete, lžete a kradete? Když se vám řekne o křtu na jméno Ježíše Krista, odpovíte: „To je fanatismus, moje církve to tak neučí!” a potom říkáte, že jste znovuzrozeni? Umyti ve vodní lázni Slova? Někde něco nesouhlasí.

Věřte každému Slovu, jak zde stojí napsáno. Nepotřebujeme nic jiného než to, co říká Bible. Nedovoluje vlastní výklad. Bůh to vyložil a tak to je. Jeho Slovo je zde. Neříká Bible v Petrově epistoletě, že žádné proroctví Písma nepřipouští výklad o své újmě? Jistě. Žádný vlastní výklad. Je to psáno tak, jak je to míněno. Nechte to, jak je to psáno. Přinese to stejné výsledky.

Falešní učitelé způsobují falešná zrození. Praví proroci přinášejí Slovo, zrození skrze Slovo, skrze Krista. Falešní proroci přinášejí falešná zrození. Zrození od církví, zrození od ustanovení víry, zrození od denominací. Tady to máte, letniční bratři.

Falešní vyslanci lidem říkají, že obdrželi Ducha svatého, protože mluví jazyky. Viděl jsem, že lidé ďáblem posedlí mluvili jazyky. Tužky, jež tam byly položeny, psaly v neznámých jazycích. To vůbec nic neznamená. Vidíte, musí to být život. Po ovoci jejich je poznáte. „Bratře Branhame, věříš v mluvení jazyky?” Ano, věřím, to patří k tomu, být věřící. Věřím Slovu Božímu. Ale jestliže za tím není život ...!?

Zcela stroze říkají: „Čest buď Bohu! Haleluja!” A pak mi chcete říkat, že to je působeno Kristem? Kristus byl pokorný, tichý a laskavý. Jdete-li do nějakého města, musí být všechno bezvadně vykartáčováno, všechno přesně, na obleku nesmí být žádný záhyb, musíte mít to nejlepší, jinak vůbec nepřijdete. Musí vám být zaručen nějaký obnos, abyste konali shromáždění. Všechny ty denominace vám musí klepat na rameno. Tam nebyla ani jediná, která by Jemu klepala na rameno, neboť On byl Slovo. To je pravda.

Falešní bratři mají dost toho pravého, aby udělali způsob pobožnosti. Avšak slyšte! Zde bych rád něco řekl. Věnujte mi pozornost! Takový způsob falešného početí! Vždyť víte, co je falešné početí, miliony lidí vede k falešnému zrození. Falešní učitelé vedou lidi k tomu, aby věřili nějakému citovému prožitku. Lidé říkají: „Protože jste byli sem a tam strženi, přijali jste to. Protože na vás přišel zvláštní pocit. Viděli jste světlo před sebou a slepě jste se potáceli, to je plášť Eliášův na vás. Je to tak, obdrželi jste to. Víte, co nyní jste? Jste zjevení synové Boží!”

Ó, kde se ale nalézáte? Přemožení! Říkáte: „Čest buď Bohu, jedné noci jsem měl sen. Ano, viděl jsem to a ono!” Ptáte se mne: „Nevěříš ve sny?” Ano, určitě. Ale jestliže sen nesouhlasí se Slovem, pak je převrácený. Toto zde je pravda

(Bible). Zůstaňte při ní. Ano! Přemýšlejte o tom. Miliony jsou vedeny k falešnému zrození.

Měl jsem výstřížek z novin, který jsem chtěl přinést, v němž bylo oznámeno, že ekumenický otec řecko-ortodoxní církve mluvil s papežem Janem XXIII a řekl: „My to možná v naší generaci již nevidíme, ale to velké bratrství protestantů a katolíků se objeví.”

Pomyslel jsem si: „Chvála buď Bohu!” Někdo to vystříhl a napsal mi. Myslím, že to byl bratr Norman, který řekl: „Bratře Branhame, je později, než si myslíme.” Podívejme se dnes na to, ministr obrany, prezident a různé úřady, tento národ je pod katolickou kontrolou.

Dejte pozor! Řeknete: „Nuže, jsou to přece také křesťané!” Být křesťan znamená být jako Kristus, mít Jeho Ducha. Je to tak? Zde je veliké přirovnání, ale přesto to chci říci. Když označíte prase za ovci, stane se tím ovci? Kdybyste řekli: „Mám toho dost, že jsi prasetem! Chci beránka. Vezmu tě ven, vydrhnu tě, vyčistím ti zuby, učešu ti štětiny a tak z tebe udělám beránka místo prasete. Dám ti růžový obojek a bude z tebe beránek místo prasete.” Řeknete mu: „Beránku, beránku,” ale ono bude dále chrochtat. Pustíte-li ho v prasečím chlívku, sežere všechnen neřád. Není to pokropení, které provádíte, není to to, že ho dáte do vody – jde o skonání, o zrození. Ano!

Řeknete si: „Nebudu ho krmit ničím jiným, než vojtěškou. Dám mu ovčí potravu.” Můžete ho krmit čím chcete, zůstane prasetem. To je vše. Proč? Je prasetem od přirozenosti.

Když milujete svět a činíte věci světa, jste stále ještě prasetem. Jenom mocí Boží může být vaše duše proměněna. Zemřete jako prase, položte své špinavé zvyklosti na oltář, položte se na něj sami a staňte se obětí Boží. Nechte přijít dolů oheň Boží a nechte se jím strávit jako prase a znovuzrozením udělat ze sebe beránka. Potom již nebudete jíst žádný neřád. Nemohli byste to strávit. Není možné udělat z prasete beránka tím, že řeknete, že je to beránek.

Je-li někdo nazýván křesťanem na základě nějakého ustanovení víry nebo na základě citového prožitku a vy řeknete: „Čest buď Bohu, bratře Branhame, tancoval jsem po celou noc v Duchu, mluvil jsem v jazycích. (Mluvím nyní k letničním) Ó, měl jsem prožitky různého druhu, ale to bych ti chtěl říci, nezačíněj se mnou mluvit o jménu Ježíš a o těch věcech.”

Pojď sem prasátko, víc přece nejsi!

Pán praví: „Ovce Mé slyší Můj hlas!” Ptám se vás bratři: Ukažte mi v Písmu místo, kde byla nějaká osoba pokřtěna ve formuli „ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého”? Docela jedno, co to způsobí, haleluja, nechtěl bych nic z těch krámů

„Jesus only“. Kdo vůbec řekl něco o krámech „Jesus only“? Mluvím o tom, co učí Bible. Hnutí „Jesus only“ je skupina, denominace s vlastními ustanoveními víry. Jedna druhou nemůže obviňovat, když jsou na tom stejně. Já mluvím o pravém stoprocentně skrz naskrz Duchu Božího znovuzrozeném křesťanu, jenž má ve svém životě kapky rosy z nebe. O tom mluvím.

Jste-li metodistou a prožili jste to, pak je třeba vám jen poukázat na Slovo. Amen. Půjďte za tím, jako ta kachna za vodou. Tak je to. Dnes by lidé chtěli zkratky. Domnívají se, že to lze obdržet v okamžiku. „Čest buď Bohu!“ Co vlastně dělají? Dnes večer jsou někde venku. Mohl bych jmenovat několik jmen, ale je to zaznamenáváno na zvukový pásek, proto bych to nechtěl říkat. Dnes večer jsou někde v nočním klubu s kytarou, zítra ráno ale budou někde v kostele hrát na tu stejnou kytaru. To je špína! Bible to říká v proroku Iz. 28: „Všechny stoly jsou plny vývratků. Pes se vrací ke svému vývratku a prase se vyválí v kališti.“ Proč? Jsou to psi a prasata. Proto se vracejí ke kališti a vývratku. Nejsou znovuzrozeni. Kdyby byli znovuzrozeni, byli by novými stvořeními.

Víte, kdybyste měli starou vránu, tu byste mohli natřít jakoukoli barvou i olivovou barvou holubice, nebo ji natřít na bílo, uvnitř zůstane špinavou vránou, starým myšilovem, dravcem, které žere mrtvé věci na zemi. Tak je to. Ale víte, že holubice se nemusí koupat. Ó, haleluja! Holubice má v těle olej, který vychází peřím a udržuje ji každého času čistou, neboť vychází z vnitřku.

Myšilov může říci: „U mne je to také tak! Dají na mě trochu svěcené vody a tím je to vyřízeno.“ Ne, tak to nejde, vychází to zevnitř. Ne z venku dovnitř. Je to zrození.

Říká se: „Chvála Bohu! Chodím do církve právě tak jako ty! Haleluja! Moje církev je právě tak dobrá jako tvá.“ Nuže, dobře myšilove, to se možná shoduje, ale holubice se olejuje zvnitřku. Holubice má žlázy, které žádný jiný pták nemá. Zvnitřku přichází olej, zevně se udržuje čistou. Nepotřebuje se sama udržovat v čistotě. Něco je v ní, čímž je zachována čistou.

Ó sestro Way, haleluja! Co je v holubici, to ji udržuje čistou! Povídá se: „Minulý týden jsem přistoupil k církvi. Rád bych si s někým ještě jednu vypil. Dým z cigarety je příjemný!“

„Ó sestro, jsem staromódní, teď si musím nechat narůst vlasy. Není to strašné? Pamatuješ na ty krásné krátké šaty, které jsem nosila, všem se líbily. Teď je musím odložit. Vždyť víš, minulý týden jsem přistoupila k církvi.“

Ty jsi docela bídná. Všechna svěcená voda na světě by tě nemohla očistit. Ale bratře, sestro, máš-li něco v sobě, budeš neustále čištěn. Staneš tiše a budeš čištěn.

Ovci nemusíte říkat: „Musíš produkovat vlnu“. na tom záleží u dnešních letničních, na tom záleží u celého křesťanstva: pokoušejí se něco prokukovat. Ovce dává vlnu. Vy nesete ovoce Ducha. Neříkáte: „Čest buď Bohu! Musím změnit barvu v obličejí, musím prožít to nebo ono, citové vzrušení, tancovat v duchu, pak to mám!“ Ne, ne! Prožijte znovuzrození a stane se to samo sebou!

Nemusíte říkat: „Musím celou noc studovat, mám učinit to nebo ono, sem nebo tam přistoupit? Mám prodělat tato ustanovení víry nebo pokání?“ Ne! Zemřete jen a a znovuzrod'te se! To je ono! Musí to vyjít zevnitř. Pak je postaráno o to vnější. Pokropením nebo umytím vodou to nejde, tak jako nemůžeme přetvořit vepře v beránka. Když ale má někdo povahu beránka, již nikdy z něho nebude vepř. To je hrubě vyjádřeno, ale já nemám žádné vzdělání. Musím to tak dělat.

Nedávno jsem četl o Janu Křtiteli a přemýšlel jsem o tom, co řekl a jak se vyjádřil: „Vy plemeno hadí, plemeno zmijí.“ Vyrostl na poušti a znal je. Když dupnete nohou, skryjí se. „Vy plemeno hadí, plemeno zmijí.“ Řekl také: „Již je sekera ke kořenům stromů přiložena.“ Stromy, hadi, sekery, to byly pojmy, které znal. Tak poznáváte Boha, na tom, co víte.

Podívejte se na prase a beránka. Umyjete-li to malé staré prase a uděláte-li s ním všechno možné, zůstane přesto prasetem. Musí se znovuzrodit, nežli z něj bude beránek.

Zkratky! Dnes večer se nacházejí zde a dělají něco takového, zítra by chtěli kázat. Letniční lidé to dovolují. Chtějí mít zkratku k nebi: „Haleluja, mě stačí tam jen jít, na nic nemyslet a říkat haleluja a už mám Eliášův plášť. Zítra budu vyhánět ďábly. Haleluja, haleluja, mám to! Chvála buď Bohu, jdu tam!“

Chtěli by zkratku k nebi a s sebou vzít ze světa tolik, kolik jen mohou. Nemůžete s sebou vzít vůbec nic. Neexistují zkratky. Musíte jít cestou přes Golgatu, cestou přes měděný oltář, cestou měděného hada. Musíte zemřít, skutečně zemřít. Ó Bože, proč to nemohu tak výstižně vyjádřit? Musíte zemřít, doslovně zemřít sami sobě. Musíte zemřít věcem světa a znovu se narodit. Amen. Nic ze světa. Věci světa jsou mrtvé. Neexistují zkratky. Lidé by chtěli prostě rychle vejít, ale nechtěli by růst. Rosteme v Pánu. Je zapotřebí růstu a zkušeností.

Na západním pobřeží se teď lidem říká: „Ó, my teď budeme vekřtěni v nesmrtelnost. Vodním křtem se stanete mladými muži a ženami.“ Mají Eliášův plášť, mají zjevené syny Boží. „Ano, bratře, Bůh nyní zjevuje Svě syny.“ Oni budou zjeveni. Jsou vyučováni a je jim řečeno: „Dnes jsi hříšník, zítra budeš zjeveným synem Božím.“ Nesmysl! Kde to nacházíte ve Slově? Nemluvnata nejsou hned po narození dospělá. Narodí se jako nemluvnata a vyrůstají v muže.

Poslyšte, rád bych ještě jednou přečetl z epištoly k Efezským: „Pro spořádání svatých k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova, až bychom se sběhli všichni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy věku Kristova, abychom nebyli více dětmi, zmitající se a točící každým větrem učení, v neustavičnosti lidské, v chytrosti k oklamávání lstivému, ale pravdu mluvící v lásce, rost' me v toho všelijak, kterýž jest hlava, v Krista.”

Růst v Něho! Vzpomínám si na první kázání, které jsem měl. Vystoupil jsem a domníval jsem se, že jsem to udělal dobře. Ty staré ženy, které tam byly, trochu plakaly a řekly: „Ó, jaký podivuhodný chlapec.”

Starý pastor Dr. Davis, byl právní zástupce. Když jsem tam kráčet, řekl: „Rád bych s tebou potom v domě mluvil.”

Řekl jsem: „Dobře.”

Příští den jsem tam šel, úplně sebejistý a zeptal jsem se: „Jak jsem to svedl, Dr. Davisi?”

Odpověděl: „Bylo to nejhorší, co jsem kdy slyšel.”

Namítl jsem: „Dr. Davisi, vždyť všichni plakali.”

Jeho odpověď: „Ano, pláče při pohřbech, při narození a jiných příležitostech. Co je to Billy? Ty jsi ani necitoval Slovo Boží. Mluvil jsi o matce, která zesnula, nebo o něčem podobném. Všichni plakali. na základě takových věcí se nemůžeme znovuzrodit. Žádným vzrušením myslí na této zemi. Znovuzrození se stane Slovem, Billy!” Ó, on mi vzal vítr z plachet. Raduji se z toho. Ne skákat nahoru a dolů, ne se chovat hlasitě. To není ono. Slovo ožívuje. Slovo je živé. Ne prožitky – Slovo.

Vyprávěl mi: „Vzpomínám si, Billy, na svůj první případ jako právní zástupce. Klepal jsem na zábradlí a řekl: ‚Pohleďte na tuto ubohou ženu! Podívejte se, jak vypadá! Její muž s ní zle nakládal.‘ Plakal jsem a vyndal jsem svůj kapesník a domníval jsem se, že se chovám tak, jako ostatní právní zástupci. Myslel jsem si, že musím projít stejnými citovými pohnutími. Řekl jsem: ‚Pane soudce, proč nedovolíte rozvod? Ona svědčila, že jí její muž velice zbil. Pod jejím oblečením to nebylo vůbec vidět. Řekla jen: ‚Zbil mě záda.‘ Myslel jsem: proč jí nepovolí rozvod? Ten starý soudce tu jen seděl. Starý zkušený zástupce odpůrce řekl: ‚Pane soudce, jak dlouho bude soud tento nesmysl a všechno to počínání trpět?‘”

Velmi mnozí to dělají stejně. Mnoho se toho nadělá, aniž by měli tušení o slovu, které za tím je. Dospívejte! Říká se: „Ó, někdo včera večer tancoval v Duchu. On je v pořádku.” Pro mě tím ještě v pořádku není. Ne, on musí dorůst, osvědčit se, být testován a okořeněn a vrůst do Něho.

Nedávno jsem četl dějiny. Snad zabírám příliš mnoho času? Myslím, že to byla sestra Arnoldová, která řekla: „Amen“, když jsem se minule zmínil o něčem z církevních dějin. Ona sama to četla. Bylo tam vyprávění o jednom mladém muži v klášteře, který žil v době sv. Martina. On řekl: „Pán mě učinil prorokem Starého zákona. Jsem jedním z těch starých proroků.“ na jméno biskupa té školy si nevzpomínám. Byla to malá skupinka jako zde. Nenapadá mi jeho jméno, ale on byl vyučen Martinem. Toto mu prostě neznělo správně. Ostatní bratři se od toho mladíka stáhli zpět. On takto prorokoval: „Dnes večer přijde dolů Bůh a dá mi bílé roucho, abych se mezi vámi posadil a vy poznáte, že jsem prorok Starého zákona.“ Přesně to se stalo toho večera o půlnoci. Bylo slyšet hlasy, lidé se pohybovali sem a tam, ten mladík dostal běloskvoucí roucho. Vyšel a povídal: „Neříkal jsem vám to? Všichni teď musíte dbát mých příkazů. Jsem prorokem Starého zákona.“ Ten starý biskup to prostě nemohl uznat. Nebylo to podle Písma. Proroci se nedělají, jsou předurčení. Prorok by předem vůbec takto nejednal. Ovoce dokazuje, že nebyl prorokem. Biskup řekl: „Zůstaňte v noci v postu a modlitbě a zpívejte písně.“ Uplynul den nebo několik dnů. Ten starý biskup se modlil a řekl: „Pane, co je s tím chlapcem?”

Kdo se na to roucho podíval, domníval se, že něco takového ještě nikdy neviděl. Přišli i zpravodajové, aby se na to podívali. Ale ani oni nikdy nic takového neviděli. Bylo to zde. Konečně přišli na to, že znali jednoho muže, jenž byl skutečně prorokem. Byl to Martin. Řekli: „Musíš něco udělat, abys podal důkaz. Podle Písma jsi převrácený. Pojď k Martinovi, postav se před něho a vyprávěj mu to.”

On odpověděl: „Mám zakázáno předstoupit před Martina.” Kdo má pravé zlato, nepotřebuje se bát zkoušky toho zlata. Tak je to s tím, kdo má pravdu.

To je důvod, proč toto činím. Může někdo přijít a dokázat mi, že křest na jméno Pána Ježíše Krista je převrácený? Ukažte mi svoje zrození, bylo-li spojeno s umíráním. Máte-li pořád ještě v sobě svět, jste ze světa. Ukažte mi tyto věci. Jen to podrobte zkoušce. Toto je stav zkoušky.

Řekli mu: „Přesto musíš jít.” Skupina bratří ho zvedla a roucho zmizelo. Nespokli by to dnes letniční? Vypadalo to přece tak pravé, ale nebylo to podle Slova.

Martin řekl, že se mu jednoho dne zjevil satan se zlatou korunou, v níž byly dvě nebo tři řady nádherně zářících hvězd. Byl vysoké postavy, pohledný, dobře vypadající, vyšňořený, měl na sobě krásné roucho, zlaté boty na nohou. Přišel a zeptal se: „Martine, znáš mě?”

Lidé, kteří neviděli žádné vidění, tomu nebudou možná rozumět. Ale věci přicházejí od různých duchů. a jak jsou klamně! Bible říká, že by i vyvolení byli

svedeni, kdyby to bylo možné. Vyvolení jsou ti, kteří jsou předurčeni a kteří se k tomuto účelu narodili.

On přišel k vyvolenému a řekl: „Martine, znáš mě? Já jsem Kristus. Uznáváš mě?” Martin váhal. Bylo to zarážející. Čekal okamžik a opakoval: „Což mě neznáš? Já jsem Kristus. Nepoznáváš mě?” Řekl to třikrát nebo čtyřikrát. Martin odpověděl: „Satane, znám tě. Můj Pán ještě není korunován. Jeho svatí Jej budou korunovat.” To je Slovo. Tak je to.

Tak má i Římský kostel mnoho dogmat, způsobených zlými duchy a všechna jsou v protikladu ke Slovu. Museli nejdříve zapřít Slovo. Dříve, než mohli přijmout dogmata, museli opustit Bibli. Zůstávejte se Slovem. To je dnes nit života. Pozdvihnou se duchové, kteří svedou skoro všechno. Tak to říká Bible.

Jako se protivili Jannes a Jambres, tak budou tito muži s rozháranými smysly odporovat pravdě, budou činit divy a znamení každého druhu. Trvejte na Slovu! Slovo Pánovo přišlo k prorokům. To je zvěstovali. Věříme prorokům.

Dejte pozor! Martin řekl: „Poznávám tě satane, neboť můj Pán se neobjeví ve vysoké postavě jako ty. Můj Pán odešel ve starém oděvu, se známky hřebů na ruce, bez koruny s krví na hlavě. Až opět přijde, objeví se právě tak, jak vstoupil nahoru.” Zjevení zmizelo.

Vejde tak, aby se všechno jevílo tak krásně. „Ó, mluvili v jazycích, jsou to ti nejlepší, jaké jste kdy viděli!” Nevěřte tomu! Buďte na stráži. Doufám, že vás Slovo nenudí. Znovuzrození křesťané rostou během svého života do podoby Kristovy. Narodí se znovu. Jejich život je formován jako život nemluvněte. Nabývá tvaru a začíná růst. Nežli se nadějete, jsou dospělými. Amen. Tady to máte.

Den co den, rok po roce zůstávají stejní. Vraťte se ke Slovu! „Zůstanete-li ve Mně...” Říkají: „Jsem znovuzrozen, haleluja! Připojil jsem se k nim, přestoupil jsem tam. Minulý rok jsem ještě věřil ve jméno Ježíše, teď jsem se stáhl zpět a věřím tomuto. Domníval jsem se, že musíme být svatí, ale ten řekl to a to.” Jsou to poutníci zmítaní sem a tam každým větrem učení.

Musíte být zrozeni z Ducha a růst do podoby Kristovy. Chápeš to bratře Dauchu? Růst do podoby Kristovy. Vaším životem to bude dokázáno. Když jste se narodili jako prorok, zůstanete jím. Jste-li jako křesťané znovuzrozeni, tak jimi zůstanete

„*Budete-li zůstávat ve Mně a slova Má ve vás...*” Tím nabýváte podoby Kristovy.

Ne, že byste se chovali jako mladý právní zástupce, klepáte, pláčete, říkáte to a ono a máte citová pohnutí, – jste někým, kdo během let dorostl do podoby Kristovy, je okořeněn a vyzkoušen a stojí tu s přilbicí spásy.

*„Na Kristu té nepohnutelné skále stojím,
vše ostatní je jen klesající písek.“*

Nechť sem přicházejí denominace, ustanovení a ismy. Zachovej mě pokorného Pane, nech mě zůstat se Slovem a jít kupředu s proudem. Ten nás dopraví na břeh. Plný mužný věk.

Nyní chceme vidět, jak ta věc skutečně vypadá. Po smrti nemůžete nic změnit. Dejte pozor na lidi, kteří přichází a vypráví o všech možných senzacích a těch věcech. Zítra odejdou a jsou někde jinde. Viděli jste to? Jsou jich stovky. Vidíte, co se děje. Co by bylo, kdyby ti lidé v tom stavu zemřeli? Smrt nic nezmění.

Ó, křesťané, na závěr tohoto kázání mi dovolu, abych řekl ještě toto: Chceme se obrátit k Němu a Jeho Slovu se vši pozorností. Přijďte pokorní jako křesťané a zrodte se znovu z Jeho Ducha. Když se znovuzrodíte, budete potvrzení ovocem, jež ponese. Pochopila jsi to sestro? Jako křesťané budete poznáni po ovoci, jež ponese. „Po ovoci jejich je poznáte.“ To je potvrzení. Nemusíte znát abecedu, ale můžete být dámou, křesťankou. Můžete být nenáviděni světem – jestliže budete nenáviděni pro něco, co jste provedli, pak je to docela správné – avšak nenáviděni pro Jeho jméno, to je něco jiného.

Možná, že nejste teolog. Vzpomeňte si na toho slepě narozeného muže, kterého Ježíš uzdravil. Když nabyl zraku, domlouvali mu farizeové a ptali se ho: „Kdo to učinil?“ Nemohli popřít, že se něco stalo. Ten člověk nebyl teologem. Nemohl argumentovat, jak by to dělali kazatelé. Nedovedl jim to vysvětlit. Neznal zákon. Nevěděl, jak se měl narodit Mesiáš a jaké bude činit skutky. Ten člověk to nevěděl. Nebyl teologem. Ale co učinil? Říkali mu: „Vzdej Bohu čest! My jako teologové víme, že tento je hříšník.“ Ten člověk sice jejich slovo nemohl popřít, ale řekl toto: „Je-li On hříšník nebo ne, to nevím. Nemohu to říci. Ale vím, že jsem byl dříve slepý a nyní vidím.“

Co se stalo? Byl potvrzen. Něco se s ním stalo. Jeho život byl proměněn ze tmy ve světlo, ze slepoty k vidění. Člověk, jenž se narodí z Ducha Božího, jenž měl kdysi formu pobožnosti, zapíral Slovo a moc a myslel, že dny zázraků minuly, bude po znovuzrození věřit, i když není učencem a není s to, aby to vysvětlil.

Moji barevní bratři a sestry nechť mi nyní odpustí, že řeknu něco o jednom dobrém černošském bratru. Vyprávělo se o něm toto: Nosil s sebou vždy Bibli, ačkoli neuměl číst. Říkali mu: „Mojžíši, proč nosíš tu Bibli?“

Odpovídal: „Je to Slovo Boží.”

Ptali se: „Věříš tomu?”

Odpověděl: „Ano, jistě tomu věřím a to od začátku až ke konci. Věřím i tomu, co je zvenku na ní napsáno:Písmo svaté.”

Ptali se ho: „Odkud víš, že je to Písmo svaté?”

Řekl: „Prostě tomu věřím.” Více nepotřeboval. Prostě tomu věřil. Nevěděl proč, ale věřil tomu.

Ptali se ho dále: „Mojžiši, myslíš to doopravdy? Udělal bys všechno, co Bible přikazuje?”

„Ano”, řekl, „když to svatá Bible říká, pak to udělám.” Ó, zde to máte!

Říkali: „Tak dobře, Mojžiši, co by bylo, kdyby ti Pán přikázal, abys skočil skrze tuto zeď? Jak bys mohl skrze tuto kamennou zeď skočit?”

Zeptal se: „Říká Bible, že mám skočit skrze tuto kamennou zeď?”

Odpověděli: „Nuže, kdyby ti ale Bůh řekl, že máš skrze ni skočit?”

Odpověděl: „Kdyby to byl Bůh, který by mi rozkázal, abych skočil, pak bych skočil.”

Ptali se ho: „Jak bys skočil skrze tuto zeď, když v ní není otvor?”

Odpověděl: „Kdyby to řekl Bůh, který by mi rozkázal skočit, pak by pro mne tu díru měl, když k tomu došlo.” Přesně tak to je.

Máte odvahu vzít Slovo Boží, postavit se tu a říci: „Tak je to!” Ať to udělá tahle malá nervózní žena tady, která si myslí, že zemře a že je s ní všechno možné převrácené. Ty nezemřeš! Ona se ptá: „Co mám činit, bratře Branhame?” Vezmi Jeho Slovo a postav se na ně! Jen to udělej. Stůj na Slově a hled', co se stane. Řekni ďáblovi, že je lhář. Po léta jsi byla v přechodu. Teď je ti asi 67 let. Vzdal se od té věci. Je to ďábel. Vezmi Boží Slovo a řekni: „Jeho ranami jsem uzdravena” a dávej pozor, co se stane. Pak si přestaneš myslet, že jsi měla srdeční záchvaty a všechno možné. Žádné srdeční záchvaty nemáš, ani to ostatní. Je to lež. Nemáš to. Věř jen Slovu Božím.

Když se znovuzrodíte, Bůh vás potvrdí. Bůh potvrzuje celou Svoji přírodu. Čím? Ovocem. Tak On potvrzuje Svoji službu. Všichni Jeho služebníci jsou potvrzení stejným způsobem, jako On potvrzuje přírodu.

Po čem poznáte broskvoň? Po broskvích. Po čem poznáte jabloň? Po jablkách. Po čem poznáte křesťana? Po znamení křesťana, které má, křesťanském životě, který se jeví. Po čem poznáte učitele? Po tom, že od něho vychází Slovo. Po čem poznáte, že on je prorok? Vychází skrze něho Slovo a vydává svědectví a je

potvrzováno. Potvrzuje se samo. Jak k tomu dojde? Když zemřeme a staneme se jedno.

Tak je to. Když zemřeme a staneme se novým stvořením v Kristu, jsme uvedeni do svého povolání a zůstaneme v Něm. Ovoce Ducha nás provází, jsme-li Jeho služebníky. Když se znovuzrodíme, provází nás ovoce života Kristova. Jak poznáme broskvoň? Po broskvích. Jak poznáte křesťana? Jedná jako Kristus, žije jako Kristus, vítězí nad hříchem.

Říká snad: „Podívejte se, co dokáží?“ To Kristus nedělal. Vzdal Otcí všechnu čest. Tak je to. Podle toho to poznáte. „Po ovoci je poznáte. Vpravdě, vpravdě pravím vám, ledaže se někdo znovu narodí, jinak nemůže vidět království Boží.“

Toto není mé novoroční poselství, nýbrž moje rada vám křesťanům, kteří Boha milujete. Když přicházíte k měděnému soudnímu oltáři Božímu, když byste se chtěli znovuzrodit, položte se na něj sami. Nečekejte, až se zvednete. Napřed musíte zemřít. To je váš konec, to je vše. Když to neuděláte, když si myslíte, že to nebudete moci udělat, pak se o to vůbec nepokoušejte. Nepodaří se to. Musí se to stát v hluboké upřímnosti.

Ačkoli mám ještě deset stránek nebo i více poznámek a míst z Písma pro tuto lekci, musím končit. Položte se na měděný oltář soudu Božího, staňte se světu mrtví tak, jak byl Kristus. Staňte se tak mrtví, jako odsouzený had na poušti. Tím způsobem reprezentoval měděný had skutečnost, že v něm nebyl život. Jeho život vymizel. Kristus byl bez života. Sejmuli Ho s kříže a položili do hrobu. Byl mrtvý.

Potom vstal k našemu ospravedlnění. My jsme zemřeli s Beránkem na oltáři. Vstali jsme a jsme v Něm ospravedlnění. Jak to víme? Protože Jeho život, který Ho přivedl z mrtvých, je tentýž život, jenž z nás z tohoto mrtvého stavu světa udělal nová stvoření v Kristu a my jsme pak byli Duchem svatým zapečetěni do království Božího ke dni našeho vykoupení.

„Vpravdě, vpravdě pravím vám! Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže vidět království Boží.“ Nepokoušejte se tomu rozumět. To nikdy nemůžete. Ježíš řekl, že to není možné. Prostě to přijměte. Přijměte to na základě Jeho slova. Nejděte do toho slepě a neříkejte: „Ó Pane, dej mi citový prožitek.“

„Pane, říkám Ti ...!“ Ne, tak ne. Řekněte: „Pane, umrtvi mě. Odejmi věci tohoto světa ze mne. Stále ještě miluji svět.“ Nemyslím tím stvoření, západ slunce, všechny ty krásy a pod. O tom nemluví. Mám na mysli záliby, rozkoše, tu špínu atd. Všechny ty věci světa. Zemřou automaticky. Nemají na vás již právo. Budou se vám zdát nečisté. Zvoláte: „Nechápu, jak lidé tak mohou žít!“ Čím více toho vidíte, tím horší to bude. Nemůžete uzavírat kompromisy. Neexistuje

možnost uzavírat kompromisy. Kde jsou ještě věci světa, není pro vás místa. Zemřeli jste světu.

Jak můžete vy, kteří jste zemřeli věcem světa, se s těmi věcmi zase spojovat? To nemůžete dělat. Nečiňte to! Zemřete věcem světa! Pán vám žehnej. Buďte znovuzrozenými křesťany.

Když budete znovuzrozeni, vy ženy, nemusíte říkat: „To nejtěžší pro mne je dát si narůst vlasy.“ Vy muži, neříkejte již: „Pro mne je nejtěžší krotit svoji zlost.“ Řeknete: „Chlapče, musím to své ženě správně vyložit, pustím se do ní, zatřepu s ní a řeknu jí: ‚Jsem křesťan, vím, že bych to neměl dělat, ale ty buď zticha a sedni si.‘“

Nedělejte to!

Raději byste ji měli obejmout a říci: „Miláčku, to se nesluší na křesťana.“ Takovými byste chtěli být, že ano? Tam se můžete dostat. Udeří-li vás kdo v tvář, nemusíte ho bodat kudlou. Když vás udeří někdo do obličeje, zeptejte se: „Proč jsi to udělal, bratře?“ To je to. To je křesťanství. Když o vás někdo řekne něco zlého, místo, abyste to nějak roztahovali, stáhněte se zpět a řekněte: „Nebeský Otče, člověk je smrtelný. Prosím Tě o to, abys toho ducha z něho vzal. Nedopust', aby to dělal. Prosím, zachraň jeho život.“

Neříkejte: „Pane, vím, že jsem to neměl říkat!“ To nemusíte ani slovy vyslovit, můžete to jen mít ve svém srdci. Vidíte, platí to, co je v srdci. Když jste se narodili z Ducha Božího, milujete každého. Nemilujete jeho konání, toho byste nechtěli být účastni. Zdržujete se od věcí světa, zachováváte se bez poskvrny. Jediná možnost, jak to můžete učinit je, že to vychází zvnitřku jako u holubice, která udržuje své peří v čistotě. Nemusí se namáhat a říkat: „Nu, dnes to všechno musím smýt,“ nebo podobně; ne, je to holubice, má v sobě olej a tím je uchovávána čistá. To je pravda.

Nechtěli byste to udělat? Nechtěli byste to tak přijmout? To je vyzvání vám k Novému roku. K tomu vás všechny v tomto malém sboru vybízím. Jak vás miluji! Jak miluji tuto malou skupinu lidí! Jak rád bych sem přicházel často sem dovnitř, abych prošel budovou a ohlédl se. Víte, že jsem si vždycky přál vidět sbor naplněný Duchem, kde by neměl místo hřích. Jakmile by některý úd učinil něco nesprávného, Duch Boží by to zjevil.

Báli se připojovat ke křesťanům, ledaže by to bylo známo a dáno do pořádku, protože jinak by byli voláni ve shromáždění. Vidíte, nebylo to krásné? Když by přišli ti nečistí a posadili se mezi nás, tak by k nim Duch svatý nejdříve mluvil tím způsobem, že by byly zjeveny jejich myšlenky srdcí.

Když je to působivé u jednoho, bude to i u druhého. Každý z vás je v modlitbě, všichni jsme spojeni jako jedno Tělo, neboť jsme údy tohoto Těla, které se pohybují. Všichni znovuzrození z Duchu Božího a naplnění tímž Duchem, veškrtění v Jeho Tělo. Nebylo by to podivuhodné? To můžeme mít. Bůh nám to zaslíbil. Nejdříve ale smrt, pohřbení a zmrtvýchvstání s Ním.

Nyní bychom sklonili hlavy k modlitbě. Zde také leží několik kapesníků.

Svatý Bože, poznáváme, Pane, svatost, zatímco stojíme na tomto místě. Poznáváme, že jsme v domě Božím. Nacházíme se v něm a máme společenství s Tělem Ježíše Krista, jež je dům Boží. Údové Těla jsou shromáždění. Jeden je odtud, jiný přišel do shromáždění odtamtud. Tuto neděli bylo poučení dlouhé a protáhlo se. Ale Otče, myslím, že to tak bylo Tebou určeno, abychom pochopili, co znamená zrození a zmrtvýchvstání, co to znamená být znovuzrozen. Musíme dát první věci na první místo. Musíme zemřít, abychom se mohli znovu narodit.

TY Své zákony neměníš. Zákon přírody je důkazem, neboť každé přirozené semeno musí nejdříve zemřít, aby bylo znovuzrozeno. I my poznáváme, že musíme nejdříve zemřít, abychom se narodili. S tak mnohými, Pane, dnes prosím, abys nám odpustil. Mnozí se spoléhali na určité zážitky, které měli a domnívali se, že jsou znovuzrozeni. Ale jejich ovoce těla dokazuje, že byli přivedeni k nepravému stromu.

Otče, z toho důvodu jsem chtěl dnes ráno, protože bratr Neville prosil, abych přinesl poselství, jen učit jako v nedělní škole. Otče, učinil jsem to v lásce a z celého srdce, aby to ti lidé poznali a neodpočinuli na nějaké malé zkušenosti, kterou měli, nýbrž aby opravdově den po dni vedli svůj život, nejen během bohoslužby, nýbrž i pak, když zvenčí na ně těžce něco dolehne. Utíkají se o pomoc ke kříži, když doléhají těžkosti nebo chodí ve vlastním duchu a ve svých vlastních myšlenkách? Vracejí nadávky, když je jim nadáváno? To je otázka.

Otče, poznáváme, že je zcela nemožné, aby jeden zachránil druhého, ale Ty ó Bože, máš připravenou cestu, přinesl jsi všeobsahující oběť. To je ta jediná možnost, jak můžeme přijít. Ne skrze nějakou církev, ustanovení víry, denominaci, nějakou senzaci, nýbrž cestou Kristovou. Jak zemřel první ospravedlněný člověk na oltáři se svým beránkem, tak musí až do této hodiny zemřít každý spravedlivý člověk na měděném oltáři Božím se svým Beránkem, Ježíšem Kristem. Pak jsme mrtvi s Ním a probuzeni k novému životu. Dej to, Pane, aby to neminulo žádné srdce.

Budeme o tom dnes přemýšlet. Dnes večer se opět vrátíme v 19.30 hod., abychom pokračovali v sérii shromáždění. Prosím o to, abys dnes večer poželhal každému Svému služebníku mocným poselstvím. Pane, dej to. Necht' jsou naše

duše naplněny. Naplň tyto lidi, kteří se přišli z takové dálky, evangeliem a mocí Boží během Nového roku, aby odtud mohli odejít radostní a šťastní. Dej to Pane.

Dej jim duchovní pokrm pro nastávající rok. Dej to, Pane. Odpuť nám naše přestoupení, jako my odpouštíme těm, kteří hřešili proti nám. Ty jsi řekl: „Jestliže si navzájem ze srdce neodpustíte přestoupení, ani nebeský Otec vám neodpustí.”

Proto odpouštíme všem, Pane. Ve víře klademe své duše na oltář. Spal i ten poslední zbytek světského života v nás, Pane, necht' dým zápalu stoupá vzhůru a je Tobě, Pane, libou vůní. Dej to Pane.

Nepřinášíme Beránka jako oběť, klademe se tam sami jako hříšníci, abychom byli spáleni a proměnění a stali se z nás znovuzrozením beránci. Dej to, Pane. Neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, od zla, nemoci, deprese. Uzdrav každého, kdo je v budově. Každý nemocný má být dnes uzdraven, Pane. Říkám to ve jménu Pána Ježíše.

Hory, jež leží před těmito lidmi, se dnes mají pohnout vpřed. Ať je to nemoc, záliba, vášně nebo cokoli jiného světského, necht' je to vyklizeno z cesty. Necht' vejde Slovo Boží a zjeví se v jejich životě. Zbav nás od zlého, neboť Tvé je království i moc i sláva navždy. Amen.

*Miluji, Jej, Miluji Jej,
neboť On mne miloval nejdříve
a vykoupil mou spásu na Golgátě.*

Podejte si teď ruce!

Miluji Jej ...

Rád bych poděkoval vám všem za vaši laskavost během tohoto uplynulého roku. Dá-li Pán, přinesu dnes večer své poselství.

Rád bych ještě poděkoval Karlovi, Nelly, Rodneymu a jeho ženě za jejich laskavost. Když jsem byl u nich během lovecké sezóny, chovali se ke mně jako ke svému otci nebo bratru. Rád bych poděkoval všem, kteří jste byli ke mně milí.

Bratře a sestro Dauchovi, bratře Wrighte, bratře Bene, bratře Palmere a mnozí jiní, vy všichni z Georgie a odevšad, děkuji vám.

Včera večer volal Margiin otec a řekl, že je nemocen. Jsou tu Margie a Rodney? Jak se daří tomu starému člověku? Mohlo by mu být trochu lépe.

Modleme se!

Nebeský Otče, před několika týdny jsem seděl na verandě na venkově v Kentucky. Tam seděl starý otec v montérkách a seprané košili a třásl se. Vzal jsem ho za ruku a poznal, že se blíží jeho konec. Malá, stará matka mne pozvala, abych s nimi pojedl. Pane, oni respektují Tvé Slovo. On je sotva ještě zde, opouští

nás. Nenech ho zemřít jako hříšníka. Možná, že byla vina na Tvém služebníkovi, Pane. Ten starý chudý člověk neznal nic jiného, než rozbít hroudy země, aby svou rodinu uživil. Poznal jsem, že měl dobrého, jemného ducha, nenech ho zemřít jako hříšníka.

Jeho dcera patří k nám, Pane. Jak často mě Margie s bolestmi v ramenou obsluhovala. Dělala snídani, připravovala mi postel. Oni všichni, Nelly, Karel, matka Coxová. Plakala u telefonu a řekla, že její otec nás opustí. Je to její otec.

Pane, přijď Ty k tomuto kyslíkovému stanu, zaklepej, zaklepej na dveře jeho srdce. Možná, že někdo z nás na něm nesplnil svoji službu, Pane, snad někteří z Tvých ostatních služebníků v jeho mladých letech, když jeho duch byl ještě jasný. Možná, že je vina na nás, Pane, že jsme ho nepřesvědčili. Odpuť nám, Pane a přijmi ho teď do Svého království. Dej to, Otče, my Ti ho předáváme, Pane, je-li v Tvém plánu, abys ho pozvedl, pak snad bude mít někdo z nás příležitost s ním mluvit. Naše prosba platí pro jeho duši, Pane, neboť ona půjde brzy na svou cestu. Zdá se, jakoby plula do neznáma bez lodivoda, který by ji mohl provést mlhou. Pane, ona zabloudí. Nechť lodivod, jenž zná cestu, dnes ráno k němu přijde a zakotví jeho loď u staré lodi sionské. Když potom půjde na cestu, přistane bezpečně. Dej to, Otče, předáváme Ti ho nyní ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Miluji Jež, miluji Jež ...

Pokusím se dnes večer přinést poselství kratší než dnes ráno. Teď můžete všichni tiše jít. Přál bych si, abych vás všechny mohl vzít s sebou domů a dát vám dobrý oběd. Jistě bych to udělal, kdybych mohl. Ale doufám, že vám Pán ve Své dobrotě a milosrdenství dává pravou hostinu, duchovně řečeno, tak abyste mohli poznat a vyrůst do dokonalého mužného věku v Něm a že Svého Spasitele Ježíše Krista milujete. Než budete opouštět budovu a povstaneme k modlitbě, zazpíváme píseň. Buďte si tím jisti, že to posloucháte:

Vezmi jméno Ježíš s sebou

dítka trudu bolesti ...

Jak sladce zní jméno Ježíš ...

Pamatujte na to: Myslím, že Ježíš Kristus dává každému člověku jako první učení toto: Nenarodí-li se kdo z vody – to je Slovo, obmytí vodou Slova – a z Ducha – to je Duch svatý, Duch svatý potvrzuje Slovo, – nemůže vejít do království Božího. Věříte tomu? „Voda” – být obmyt lázní Slova, Slova a pravdy. ON je pravda. Voda a Duch přináší Slovo a potvrzuje je, tak aby Bůh ve mně byl živ. Nemůžeme rozumět království Božímu, dokud se to nestane.

Když se to počne dít a my vidíme Slovo v nás, zrození Slovem a Duchem, který se zjevuje, nebude nás to odvádět od Slova. Duch mě vede ke Slovu.

Jedině že Slovo žije v nás a Bůh se v našem životě oznamuje, jinak nikdy nepochopíme království Boží a za žádných okolností do něj nemůžeme vejít. Bůh vám žehnej. Nyní bratr Neville.